

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

AFGIFTEKANTOOR: 9240 ZELE - P.2A9271 • VERSCHIJNT NIET IN AUGUSTUS

Randcriteriums

Daar is de kermiskoers weer

Café Combinne, een multicultureel
taalproject in Asse

FiguranDten: Kristien Bonneure,
de mooiste stem van Vlaanderen

Zomerfestival Bruegel 06

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Brussel begint naar het Noorden te kijken

Jaarlijks kloppen zo'n 10.000 Brusselaars aan bij een onderwijs- of vormingsinstelling om Nederlands te leren. Ze doen dat om meer kansen te hebben op de arbeidsmarkt en/of om zich beter te integreren in de Brusselse samenleving. De cijfers komen uit een recent gepubliceerd onderzoek van VUB-socioloog Rudi Janssens (*), waarin hij stelt 'dat het Nederlands in Brussel de laatste jaren aan belang heeft gewonnen'. Rudi Janssens constateert dat Brussel stilaan evolueerde van een tweetalige naar een meertalige stad. Door de aanwezigheid van meerdere talen (in de praktijk vooral het Nederlands én het Engels, maar ook Arabisch en een aantal Oost-Europese talen) is het Frans niet langer dominant. Dat er meerdere partners opdaagden in Brussel komt volgens hem het Nederlands ten goede.

Rudi Janssens is een van de vaste auteurs in wat we zo stilaan de 'Brusselse Bibliotheek' van voormalig VUB-rector Els Witte en haar kompanen kunnen noemen. Daarbij gaat ook veel aandacht naar de Vlaamse rand, waar invloeden vanuit Brussel nadrukkelijk voelbaar zijn. Janssens publiceert in binnen- en buitenland geregeld over de methodologie van het wetenschappelijk onderzoek, in het bijzonder als het over meertaligheid gaat, en geldt als een autoriteit op dit vlak.

Nederlands tweede gezinstaal

De status van een taal hangt in grote mate af van wat Janssens omschrijft als de 'gepercipieerde' status van haar sprekers. Het Frans werd vroeger beschouwd als de taal van de elite en werd zo een van de belangrijkste gangmakers van het verfransingsproces. Maar de situatie is veranderd. Het Frans is nu ook de taal van armere migranten uit de Maghreblanden, en Frans spreken is niet meer synoniem met behoren tot de gegoede klasse. Hij stipt in dat verband ook aan dat het Nederlands vroeger de taal van de arbeiders was, maar dat het grootste deel van de Nederlandstaligen nu bestaat uit inwijkelingen uit Vlaanderen die minstens een diploma hoger onderwijs behaalden.

Bruxelles se tourne vers le nord

Il ressort d'une récente enquête menée par Rudi Janssens, sociologue à la VUB, que chaque année quelque 10.000 Bruxellois s'adressent à un établissement d'enseignement ou un institut de formation pour y apprendre le néerlandais. Ils espèrent ainsi renforcer leurs possibilités de trouver un emploi et/ou mieux s'intégrer dans la société bruxelloise.

Janssens, qui a déjà fait ses preuves dans le domaine de la recherche linguistique, attribue ce constat au fait que Bruxelles s'est muée en ville multilingue, minant ainsi la position dominante du français et renforçant la position du néerlandais – en tant que langue de la région économique la plus performante de la Belgique. A Bruxelles, le néerlandais est devenu une langue de prestige et à terme, ce processus s'étendra aussi vers la périphérie.

Janssens wijst er verder op dat het aantal mensen in Brussel die het Nederlands beheersen veel groter is dan het aantal 'native speakers'. Zowat tien procent van de Brusselse be-

volking groeide op in een homogeen Nederlandstalig gezin, maar een derde van de Brusselaars beweert 'goed tot uitstekend' Nederlands te kunnen spreken. Taalgemengde gezinnen kiezen meer en meer voor het Nederlands als tweede gezinstaal, terwijl dit vroeger automatisch – en uitsluitend – het Frans was. Het succes van het Nederlands als onderwijstaal wijst in dezelfde richting. Ten slotte wijst Janssens nog op het belang van meertaligheid in de economie. Het Nederlands is de taal van de sterkste regio in dit land. Voor jobs in Brussel die talenkennis vereisen, is het Nederlands even belangrijk geworden als het Frans, en in het internationaal economisch circuit verdringt het Engels het Frans.

Uit dat alles besluit Janssens dat de positie van het Nederlands in Brussel sterker wordt, en indien een derde van de Brusselaars beweert goed tot uitstekend Nederlands te spreken – ongeacht hun effectieve kennis – betekent dat op zijn minst dat er een potentieel publiek bestaat voor meer Nederlands in Brussel.

Paniek bij Franstalige politici

Janssens peilde ook naar het profiel van de anderstalige cursisten die Nederlands leren. Bij initiatieven van de Franse Gemeenschap (die ook cursussen Nederlands organiseert) gaat het om een meerderheid van Franstalige Belgen die 'tweetalig' willen worden. Initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap trekken vooral veel anderstaligen aan, met een opvallende belangstelling vanuit Oost-Europa. Turkije en de Maghreblanden scoren hier ondermaats.

Uit de studie van Rudi Janssens kan worden afgeleid dat de klassieke Brusselaar een neiging vertoont om tweetalig te worden en dat Brussel naar het Noorden begint te kijken. Dat kan ook de paniek bij de Franstalige politieke klasse in Brussel verklaren. Het Nederlands is in Brussel een statustaal geworden. Op logische wijze zal dat proces vroeg of laat ook voelbaar worden in de rand rond Brussel. Vlaanderen moet de anderstaligen daar met een positief programma tegemoet treden. De militante francophonie bepaalt de agenda niet meer.

Guido Fonteyn

(*)Rudi Janssens. 'Taalonderwijs Nederlands bij volwassenen in Brussel'. In Politiek, Taal, Onderwijs en Samenleving in Beweging. Brusselse Thema's 14. VUBPRESS.

Rudi Janssens: 'De positie van het Nederlands in Brussel wordt sterker'

FOTO: FILIP CLAESSENS

inhoud

mei 2006 nr. 5

Kom binnen en zet u erbij 4

Elke dinsdagavond wordt het kunstcentrum 't Smiske in Asse omgedoopt tot Café Combinne. Dat is de ludieke naam voor een multicultureel praatcafé waar anderstaligen met mensen van hier op een aangename en ongedwongen manier hun Nederlands komen oefenen. Er wordt gepraat over alledaagse dingen en zo leren de deelnemers ook elkaars achtergrond beter kennen.

Creative ondernemingen in de rand (10) 8

Bizz Music zorgt voor feesten met alles erop en eraan

Huis van de Toekomst nummer 3 staat in de steigers 9

FiguranDten 10

Journaliste Kristien Bonneure is na vijftien jaar radionieuwsdienst vergroeid met de radio. Dat vindt ze zelf en zo ervaren de luisteraars het ook. In 2004 werd ze bedacht met de Gouden Stenvork, de prijs voor de mooiste stem in Vlaanderen. Ze is er best verguld mee, maar betreurt tegelijk dat het gebruik van het algemeen Nederlands erop achteruit gaat.

Vlaamse overheid maakt lokale statistieken beter toegankelijk 12

Zomerfestival Bruegel 06 22

Pieter Bruegel en de menselijke tekortkomingen

Natuurgebieden in de rand (2) 26

Het prilste bos van de rand groeit in Grimbergen

Daar is de kermiskoers weer 29

en ook nog Van Asse tot Zaventem 6 Zonder omwegen 24

Van huizen en tuinen 26 RestauranDt 28 Gemengde gevoelens 32

Floris' kijk op de leuke kant van de rand

‘Kom binnen en zet u erbij’

Eenmaal per week, op dinsdagavond, wordt het kunstencentrum 't Smiske in Asse omgedoopt tot Café Combinne. Dat is de ludieke naam voor een multicultureel praatcafé waar iedereen dezelfde taal spreekt: Nederlands. Anderstaligen kunnen in Café Combinne op een aangename en ongedwongen manier hun Nederlands oefenen. Vlaamse Assenaars ontmoeten er hun anderstalige dorpsgenoten en komen zo in contact met andere culturen.

Café Combinne kwam tot stand dankzij de vlotte samenwerking tussen de volkshogeschool Arch'educ en het kunstencentrum 't Smiske. Het vormingplus-centrum Arch'educ werd in 2003 door de Vlaamse Gemeenschap opgericht en houdt zich onder meer bezig met het bevorderen van de culturele en sociale participatie van anderstaligen in Halle-Vilvoorde. De ervaring leerde immers dat anderstaligen die Nederlands leren vaak te weinig kansen krijgen om die nieuwe kennis te oefenen. In het dagelijkse leven wordt te snel overgeschakeld op Frans of Engels. Bij de bakker of de slager bijvoorbeeld, krijgt de anderstalige niet of nauwelijks de tijd om zich in het Nederlands uit te drukken. De drempel om aan het sociale en culturele leven deel te nemen, blijft dus groot.

Alledaagse dingen

Daarom kwam Arch'educ op het idee om zelf een gelegenheid te scheppen waar anderstaligen op een gemoedelijke en aangename manier de Nederlandse taal kunnen oefenen. Een multicultureel praatcafé paste uitstekend in die opzet. Want zeg nu zelf: een taal oefenen aan de toog is toch veel aantrekkelijker dan verplichte conversaties voeren in een klaslokaal? Een korte rondvraag in Asse maakte al snel duidelijk dat het café-idee op veel bijval kon rekenen van zowel Vlaamse als anderstalige inwoners. Ook de mensen van vzw 't Smiske waren het idee bijzonder genegen. En dus lag de weg open naar een multicultureel praatcafé in het hartje van de gemeente. Dinsdag 21 februari opende Café Combinne voor het eerst zijn deuren en telde meteen al ongeveer 50 'stamgasten' van Vlaamse en allochtone oorsprong.

Sindsdien maakt 't Smiske elke dinsdagavond plaats voor Café Combinne. Ontmoeting en uitwisseling zijn de sleutelwoorden van het project. Tussen 19.30 en 23.00 uur is het de bedoeling dat de aanwezigen met elkaar praten over alledaagse dingen, te moeilijke onderwerpen komen niet aan bod. Wim Van Aken, een Nederlandstalige begeleider, is tijdens de eerste acht weken aanwezig om alles in goede banen te leiden en een handje te helpen waar nodig.

Sfeer opsnuiven

Op 14 maart, de vierde openingsdag van Café Combinne, ben ik zelf eens afgezakt naar het Gemeenteplein 7 in

Toen de Congolese Vicky pas in België woonde, was ze ervan overtuigd dat 'Geen Dienst' een plaatsnaam was waar veel bussen naartoe reden

Asse om de sfeer op te snuiven. 'Kom binnen en zet u erbij!' Met die uitnodigende woorden heten de aanwezigen van Café Combinne me welkom. Iedereen zit in een grote kring, de muziekinstallatie staat uit en de grote open haard brandt gezellig. Wim heeft net aan alle aanwezigen gevraagd eens iets te vertellen over zichzelf waarvan hij of zij denkt dat niemand anders dat al heeft meegemaakt. Ik zie hier en daar wenkbrauwen fronsen en denkrimpeltjes verschijnen, maar bij sommigen krullen de mondhoeken plots in een onderdrukte lach en lichten de prooogjes op.

De Vlaamse Mariette steekt van wal met een verhaal over diepvriesmaaltijden die ze per vergissing op een rek in plaats van in de diepvriezer had opgeborgen met alle gevolgen van dien. De hilariteit in de kring verraadt dat eten en koken een universeel en gemakkelijk te begrijpen onderwerp is. François, een Assenaar van Rwandese afkomst, put inspiratie uit het verhaal van Mariette en vertelt over zijn afkeer van fastfoodrestaurants na twee slechte ervaringen in broodjeszaken. Hij smeert nu iedere dag trouw zijn eigen boterhammetjes. En ook de anekdote van de Vlaamse Agnes baadt in dezelfde sfeer. Zij vertelt grinnikend hoe ze ooit bij een Tsjetsjeens gezin te gast was en daar een hele kom looksap uitdronk in de veronderstelling dat het soep was.

Geen schroom

In de verhalen van de anderstaligen vormen communicatieve misverstanden vaak de rode draad. Murab, een Georgiër, vertelt hoe hij ooit de trein naar Lauwe nam terwijl hij eigenlijk in Leuven moest zijn. Hij veronderstelde dat Lauwe de Franse of de Duitse vertaling voor Leuven was. Na zijn verhaal herinnert de Congolese Vicky zich ook zo'n taalmisverstand. Toen ze pas in België woonde, was ze ervan overtuigd dat 'Geen Dienst' een plaatsnaam was in België waar veel bussen naartoe reden. Tot ze toch eens bij een Vlaamse vriend polste waar 'Geen Dienst' nu precies lag ...

De Afrikaanse Therèse gooit dan weer een opmerkelijk relaas in de groep over haar eigen doorzettingsvermogen. Ze vertelt hoe ze op eigen houtje Nederlands heeft geleerd. Onze taal lezen en begrijpen was na een tijd geen enkel probleem, maar spreken lukte nog niet. Toch besloot Therèse om zich in te schrijven aan de Hotelschool. De leraar boekhouden raadde haar na de eerste les af om nog verder te doen, want hij geloofde niet in haar slaagkansen. Maar Therèse zette door en bewees wat ze waard was. Van de 20 studenten haalden er maar vijf hun diploma en The-

rèse was één van die vijf. Ze krijgt terecht een applaus van het hele café. Het doet veel aanwezigen duidelijk deugd om persoonlijke ervaringen te delen met mensen die aan het begin van de avond nog vreemden waren voor elkaar. De anderstaligen voelen weinig of geen schroom om Nederlands te praten en ook de Vlamingen verleggen hun grenzen. Sam springt zelfs van zijn stoel tijdens zijn verhaal over verbouwingen in zijn huis. Hij knielt neer in het midden van de kring en beeldt daar uit hoe hij er bijna in slaagde zijn vingers vast te boren bij het leggen van een houten vloer. En Geert raakt maar niet uitgepraat over de gocart die hij als tiener ineen knutselde.

Sprookjes en verhaaltjes

Als iedereen aan de beurt is geweest, worden de stoelen opnieuw rond de tafeltjes gezet en babbelt iedereen verder in kleinere groepjes. Ondertussen kan er natuurlijk iets besteld worden aan de toog van Café Combinne. Want met gesmeerde kelen vloten de gesprekken nog beter. Ik zet me aan een tafel met twee Vlamingen en twee Georgiërs. Het gesprek gaat over sprookjes en verhalen uit de jeugd van de tafelgasten. Denise heeft twee kabouterboeken bij zich die haar nauw aan het hart liggen en vertelt daar honderd-uit over. Daarna probeert ze uit te visen welke sprookjes zowel in België als in Georgië bekend zijn.

Zurab vertelt een typisch moraliserend verhaaltje uit zijn jeugd in Georgië. Het gaat over een enige zoon die altijd thuis zit te niksen en verwend wordt door zijn moeder. Op zekere dag zet de vader zijn zoon het huis uit en gebiedt hem te gaan werken en geld te verdienen. De eerste twee dagen geeft de moeder stiekem geld aan haar zoon. Maar 's avonds gooit de vader de biljetten telkens in de open haard omdat hij niet gelooft dat zijn zoon het geld eerlijk verdiend heeft. De derde dag krijgt de zoon niets meer van zijn moeder en moet hij zelf de handen uit de mouwen steken. Bij zijn thuiskomst gooit de vader het geld opnieuw in de open haard, maar deze keer probeert de zoon zijn geld uit het vuur te redden. Zuurverdiend geld laat je immers niet zomaar verbranden. En zo weet de vader dat zijn zoon deze keer echt gewerkt heeft.

Café Combinne, a multicultural language project in Asse

The Asse arts centre ('t Smiske) changes its name once a week, on Tuesday evening, to Café Combinne. This is the light-hearted name of a multicultural conversation café where everyone speaks the same language: Dutch. Café Combinne offers non-native speakers a pleasant and relaxed atmosphere in which to practise their Dutch. It is an occasion for Flemish people from Asse to meet their non-native speaking fellow villagers and get in touch with other cultures.

The scheme was started only a few months ago but within a comparatively short time it has now become an institution in the cultural and social life of Asse.

Duivels bier

Het gesprek draait en keert dikwijls, maar valt op geen enkel moment stil. Vooral Zurab is in een praatgrage bui. Hij vertelt over de houten schoenen, klompen dus, die hij voor het eerst in Amsterdam heeft gezien en die hij zo mooi vindt. Zijn mond valt open van verbazing als Marcel vertelt dat hij vroeger nog met klompen naar school is gegaan. 'Doet dat dan geen pijn?' Ik kom te weten dat Zurab in België een grote liefhebber is geworden van blonde Leffe en dat men het in Georgië niet de moeite vindt om te toasten met bier. Ze klinken daar alleen met sterke drank. Hij vindt het ook heel vreemd dat wij een bier hebben dat naar de duivel genoemd wordt en beweert bij hoog en bij laag dat hij alleen al daarom nooit een Duvel zal aanraken. En zo raken we ook even zijn orthodox geloof aan. Denise legt de twee Georgiërs uit wie de Hopduvel is en waarom hij in Asse gevierd wordt. Ze vertelt meteen wat er tijdens de komende Hopduvelfees-

ten in september te beleven valt. Zurab ziet de feesten al helemaal zitten tot hij hoort dat het dan de gewoonte is om Duvel te drinken. Hij schudt vastberaden het hoofd en verklaart: 'Ik zal toch Leffe drinken op de Hopduvelfeesten!'

Tussen 22.00 en 23.00 uur begint Café Combinne leeg te lopen en dooft het haardvuur langzaam uit. Ter hoogte van de schuifdeur hoor ik opmerkelijk vaak dezelfde afscheidsgroet: 'Tot volgende week'. Het gezamenlijk initiatief van Arch'educ en 't Smiske bestaat nog geen maand, maar is nu al een begrip in het culturele en sociale leven van Asse. Café Combinne staat garant voor een gezellige Nederlandstalige avond in kleurrijk gezelschap. Wat wil een mens nog meer?

Klaartje Van Rompaey

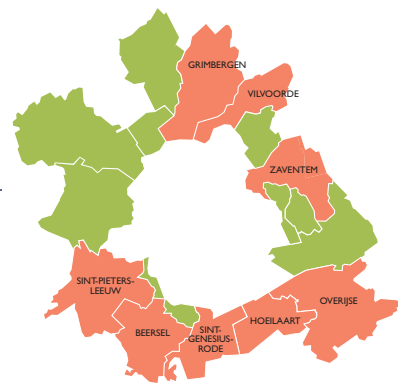
Café Combinne

Iedere dinsdag vanaf 19.30 uur in 't Smiske
Gemeenteplein 7 in Asse

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Café Combinne staat garant voor een gezellige Nederlandstalige avond in kleurrijk gezelschap

BEERSEL

Zet je huisvuil op dieet

De gemeente Beersel is samen met de intercommunale Haviland en de Bond Beter Leefmilieu gestart met een project om het restafval te verminde-

ren. Onder het motto 'Zet je huisvuil op dieet' willen de initiatiefnemers het overgewicht van de Beerselse afvalzak aanpakken. 'Het proefproject loopt momenteel in de wijk Den Hoek in Huizingen, die uit 194 gezinnen en 498 inwoners bestaat en duidelijk afgebakend is', legt Beersels milieubtenaar Katleen Claeys uit. 'De mensen uit de wijk zullen begeleid worden door vrijwillige afvalmeesters uit hun buurt. We geven hen ook tips en hulpmiddelen om hun restafvalzak op dieet te zetten. Het groente-, fruit- en tuinafval is nog steeds de grootste

fractie in die zak en daarom krijgt elke gezin uit de wijk Den Hoek een keukenafvallemmer. Het restafval zal wekelijks door de ophaler apart gewogen worden en de resultaten van het afvaldieet zullen op een infobord aan het station worden meege-deeld. Ons streefdoel is tegen eind juni 10 procent minder restafval te produceren.'

TD

HOEILAART-OVERIJSE

Tafeldruif krijgt Europees label

De Vlaams-Brabantse tafeldruif en het grondwitloof krijgen het Europese label 'Beschermd geografische aanduiding'. 'Dat Europese label is voor ons product uit de Druivenstreek van groot belang', zegt Flup Luppens, een van de serristen die de aanvraag van het label voor de tafeldruif indienden. 'De erkenning als streek-product zorgt eindelijk eens

voor goed nieuws, na de ellende met de stookkosten van de voorbije winter.' Het Europese label voor de tafeldruif geldt alleen voor druiven die in verwarmde serres volgens een welbepaald productieproces worden gekweekt. 'We hebben als serristen de regels zelf mogen bepalen en we hopen dat ook andere serristen het productieproces zullen volgen en zo ook onder het Europese label kunnen werken. Het label zorgt voor een duidelijke meerwaarde voor ons product en levert ook de nodige promotie op', besluit een tevreden Flup Luppens.

TD

FOTO: FILIP CLAESSENS

Flup en Pips Luppens

GRIMBERGEN

Verkeersplatform in Grimbergen

De gemeente Grimbergen heeft voortaan zijn eigen verkeersplatform. Het platform is de uitloper van de succesvolle Graag Traag-actie van de voorbije maanden. 'De Graag Traag-actie zorgde voor zowat 2500 affiches in het straatbeeld die de automobilisten verzochten om zich aan de snelheidsregels te houden. Dat bewijst dat het thema van de verkeersveiligheid leeft in Grimbergen. Precies daarom hebben we samen met individuele inwoners, comités, scholen en verenigingen het verkeersplatform

opgericht', legt coördinator Paul Hermans uit. 'Samen met het gemeentebestuur en de politie willen we op een constructieve manier aan een globaal en goed verkeersbeleid werken. Het gaat dus niet om een drukingsgroep of actiecomité, maar om een platform dat mensen wil samenbrengen rond verkeersveiligheid, een thema dat hen nauw aan het hart ligt.'

Meer informatie over het Grimbergse verkeersplatform op <http://verkeersplatform.grimbergs.net>.

TD

ZAVENTEM

Beste luchthaven van Europa

De luchthaven van Zaventem is de beste van Europa. Dat blijkt althans uit de jaarlijkse wereldwijde tevredenheidsenquête van de internationale vereniging van luchthavens ACI (Airport Council International). De vereniging polste bij meer dan honderddui-

zend reizigers naar hun ervaringen met 66 verschillende luchthavens over de hele wereld. De reizigers gaven hun oordeel over onder meer het comfort van de luchthaven, de snelheid bij het inchecken, de netheid van de gebouwen en de vriendelijkheid van

het personeel. De nationale luchthaven van Zaventem kreeg de titel 'Beste luchthaven van Europa 2005', maar moet die wel delen met de luchthaven van het Deense Kopenhagen. Luchthavenuitbater BIAC is uiteraard zeer tevreden en ziet de titel als een beloning voor alle werknemers van de luchthaven.

TD

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Eindelijk een website

'Aangenaam Rode', een groepje Rodenaars dat van zijn gemeente houdt en ze nog aangener wil maken, is gestart met de website www.sint-genesius-rode.com. 'Sint-Genesius-Rode is een van de laatste gemeenten zonder website en dat is erg vervelend als je praktische

informatie zoekt zoals bijvoorbeeld de openingsuren van de gemeentediensten of het containerpark. Daarom hebben we die informatie op onze nieuwe website gezet', legt initiatiefnemer Wim Steenhout uit. 'Maar we willen meer doen dan dat. Zo hebben

we ons informatieaanbod intussen ook al uitgebreid met gegevens over Rodense verenigingen en gaan we starten met een restaurant-rubriek.' Een deel van de informatie op de website is intussen ook beschikbaar

in het Frans, het Engels en het Duits.

Wie wil meebouwen aan de website www.sint-genesius-rode.com, kan mailen naar aangenaamrode@gmail.com.

TD

DE WATERMOLEN VAN VOLSEM

De watermolen van Volsem in Sint-Pieters-Leeuw is pittoresk gelegen aan de Zuunbeek en de overwelfde Gaspeldoornbeek. Deze watermolen was één van de vijf banmolens in het Land van Gaasbeek. De dorpsbewoners waren verplicht in deze molen hun tarwe, rogge, spelt, masteluin en haver te laten malen tegen een vergoeding van meestal een zestiende van de opbrengst. Later kwam dit maalrecht in handen van de heren van Leeuw, onder andere van de graven Coloma en van der Dilt, die op het kasteel van Sint-Pieters-Leeuw verbleven.

Het bewaarde molengebouw van Volsem dateert uit 1553 en werd aangepast in de 18de eeuw. Het complex bestaat uit twee delen: een rechterdeel, het molenhuis, en een linkerdeel, dat oorspronkelijk een schuur in vakwerk van hout en leem omvatte, die later in baksteen werd heropgebouwd. Opvallend is niet alleen het in natuur- en baksteen opgetrokken kleurrijke complex, maar ook de indrukwekkende dakconstructie. Het hoge dak rust op een brede oversteek, gedragen door mooi uitgewerkte kraagstukken. Deuren en vensters zijn overspannen met grijsgroene arkozesteen, een veelgebruikte, typische kalksteensoort in de streek. De oude waterraderen werden in 1934 vervangen door een waterturbine. Gelukkig bleef een deel van het oude lui- en sluiswerk in natuursteen bewaard. Ook het interieur met zijn oude vloeren van Boomse tegels, deuren, schrijnwerk en een kapconstructie van ruw bewerkte en getapte balken is intact gebleven.

De watermolen bleef zeker 400 jaar lang in werking. Bekende molenaars in de 17de eeuw waren de families Walravens en Van der Hagen. Vanaf 1707 was burgemeester Maximiliaan Heymans hier molenaar en in de 19de eeuw de families Mostinckx en Van Nechel. De laatste molenaar was Toine Van Nechel. Die stopte ermee in 1953 en verkocht het gebouw in 1967 aan architect Hendrickx. In 2000 kwam het in handen van het echtpaar Pauwels-Hertens, dat het molencomplex liet ombouwen tot restaurant. Gelegen in een natuurgebied met weiden, begroeide beekoevers, in de schaduw van een treurwilg en een romantisch bruggetje, is de beschermde molen van Volsem een bezoek meer dan waard.

Jaak Ockeley

De molen van Volsem, Victor Nonnemanstraat 34, nabij het centrum van Sint-Pieters-Leeuw.

FOTO: FILIP CLAESSENS

HOEILAART-OVERIJSE-SINT-PIETERS-LEEUEW

Meer rusthuisplaatsen

Vlaams-Brabant krijgt er de komende jaren 202 rusthuisplaatsen bij. Dat is 53 procent van alle bijkomende rusthuisbedden in Vlaanderen en goed voor 37,5 miljoen euro. De extra plaatsen zijn het gevolg van een aanpassing aan het VIPA-decreet, dat staat voor Vlaams Investeringsfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden. Dankzij die aanpassing moet de lange wachtlijst van subsidie-aanvragen weggewerkt kunnen worden. Voor de provincie

Vlaams-Brabant gaat het om extra rusthuisbedden in Hoeilaart, Overijse, Zemst, Geetbets en Sint-Pieters-Leeuw. 'Het OCMW-rusthuis van Sint-Pieters-Leeuw krijgt 25 extra rusthuisbedden en 7 plaatsen voor kort verblijf', zegt OCMW-voorzitter Roland Meulemans. 'Wij dienden onze aanvraag ongeveer drie jaar geleden in. De extra plaatsen zijn meer dan nodig, want momenteel zitten we met een wachtlijst van een jaar tot zelfs twee jaar.'

TD

VILVOORDE

Rondrit Mini Coopers

Vilvoordenaar Erik Kix wil op 25 mei a.s. zeshonderd oude en nieuwe Mini Coopers laten bijeenkomen op het Franklin Rooseveltplein in zijn stad. Kix is lid van de Mini Club Vlaanderen die dit jaar zijn tiende verjaardag viert. 'De Mini Rit Vlaanderen op 25 mei wordt een tocht van honderden Mini Coopers door het Pajottenland. De Mini's zullen telkens vertrekken met een minuut verschil voor een rit van 100 kilometer. Het is zeker niet de bedoeling om er een race van te ma-

ken, wel om te genieten van wat er onderweg te beleven valt', zegt Erik Kix. 'De tocht gaat onder meer naar Pepingen, de Zepposmolen in Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek en het kasteel van Gaasbeek. Deelnemen kost 50 euro. De opbrengst gaat naar twee Vilvoordse voorzieningen voor mindervaliden, Homevil en Mivavil.'

TD

Meer informatie over de Mini Rit Vlaanderen op www.miniclubvlaanderen.be of via het nummer 0496-40 42 76.

10 Creatieve ondernemingen in de rand

Luc Dekerf uit Dilbeek specialiseerde zich in het organiseren van feesten en evenementen. Zijn onderneming Bizz Music neemt alles wat bij een feest komt kijken op zich, of het nu gaat om het uitzoeken van de beste locatie, de traiteur, het springkasteel, de muziek of de artiesten voor de animatie. Samen met andere partners biedt Bizz Music een totaalpakket aan op maat van de feestvierende klant.

Bizz Music zorgt voor feesten met alles erop en eraan

‘Bizz Music werkt met een vaste kern van zelfstandige partners, die ieder een deel of een bepaald aspect van een feest voor hun rekening nemen’, verduidelijkt Luc Dekerf. ‘Ik lever de klank- en muziekinstallatie en ik kan ook zorgen voor meertalige dj’s. Voor de andere onderdelen, zoals het springkasteel, de traiteur en de animatie spreek ik de collega’s aan waarmee ik een samenwerkingsakkoord heb gesloten. Dat werkt uiteraard ook omgekeerd; als de traiteur uit ons samenwerkingsverband gevraagd wordt om ergens voor drank en maaltijden te zorgen, beveelt hij mij aan voor de muziek met dj’s. Iedere partner is dus gespecialiseerd in een bepaald gebied en voor de andere onderdelen doet hij een beroep op de collega’s uit het samenwerkingsverband.’ Een tijdje geleden heeft Luc Dekerf de firma ‘Amusetent’ overgenomen van een man uit Edingen die met pensioen ging. ‘Op die manier is opnieuw een schakel toegevoegd aan ons ruime assortiment van diensten. We kunnen nu ook tenten leveren in alle soorten en maten voor een publiek van 30 tot 500 mensen.’

Wat wil de feestvierder?

‘Ons totaalpakket biedt de klant een maximaal comfort’, verzekert Luc Dekerf. ‘Noem het de sleutel-op-de-deur waarbij wij alle facetten van het feest, gaande van de muziek, de animatie, het eten tot en met de volledige inrichting en aankleding van de gehuurde tent verzorgen. De klant heeft maar met één iemand - zijn contactpersoon - te maken. Die spreekt de andere partners aan en draagt de eindverantwoordelijkheid voor de uitvoering en de afrekening. De klant moet dus niet met meerdere ondernemers onderhandelen en voor ons is het een pluspunt dat het ene

bedrijf niet tegen het andere wordt uitgespeeld. Bizz Music heeft een stevige marktpositie veroverd door met andere partners samen te werken in plaats van elkaar te beconcurreren.’

‘Om maximaal aan de verwachtingen van de feestvierders te kunnen voldoen, dringen we altijd aan op een persoonlijk onderhoud met de klant. Tijdens dat voorafgaande gesprek vragen we onder meer naar het aantal mensen dat hij verwacht, de verschillende leeftijdsgroepen, de voorkeurmuziek of voorkeurnummers en andere specifieke wensen. De wederzijdse afspraken leggen we contractueel vast.’ De ketting van samenwerkende partners is natuurlijk maar zo sterk als de zwakste schakel. ‘Vandaar dat we niet alleen letten op de kwaliteit van het aangeboden programma, maar ook veel aandacht schenken aan de nazorg. Na ieder feest of optreden vragen we de klant om een kort evaluatieformulier in te vullen over de stiptheid van de dienstverlening, de klank, het licht, de animatie, de catering, enzovoort. Als er een klacht is, volgen we die meteen op. Maar dankzij het persoonlijke voorbereidende gesprek en de goede nazorg krijgen we zelden of nooit klachten.’

FOTO: FILIP CLAESSENS

‘Je eigen baas zijn, geeft enorm veel voldoening’, vindt Luc Dekerf

‘Bizz Music hoeft eigenlijk niet eens advertenties te plaatsen’, aldus Luc Dekerf. ‘Wie een leuk feestje heeft meege maakt, vertelt dat voort aan zijn vrienden en kennissen, en omdat iedereen al wel eens iets te vieren heeft, komen er zo steeds nieuwe klanten bij ons aankloppen. In ons klantenbestand zitten trouwens mensen die op alle feestelijke momenten in hun leven een beroep doen op Bizz Music: voor hun huwelijksfeest, de communiefeesten van hun kinderen en de zilveren of gouden jubilea van hun ouders.’

Nieuwe trends

Luc Dekerf staat al 25 jaar in de sector van het amusement. 'Ik ben begonnen met het organiseren van fuiven voor jeugdhuizen en heb later van die hobby mijn beroep gemaakt.' Hij heeft een fijne neus voor nieuwe trends. Zo valt het hem op dat particuliere klanten zoals service clubs hun feestjes vaak al 's middags laten beginnen en dat feesten tot in de vroege ochtend stilaan een uitzondering wordt. Een andere opvallende trend is dat jongeren opnieuw de voorkeur geven aan het plaatselijke uitgaansleven, waardoor megadancings veel terrein verliezen. Jonge mensen boven de 18 jaar zijn minder geïnteresseerd in techno of housemuziek. Ze verkiezen gezelligheid dicht bij huis en zoeken die in lokale jeugdcafés en ontmoetingscentra.

'Als bedrijfsleider moet je inspelen op die nieuwe trends. De vernieuwing zit dikwijls in details. Sinds de overname van Amusetent leveren we tenten met alles erop en eraan: een plankenvloer, sfeervolle verlichting en decor. Je moet het interieur van de tent echter regelmatig vernieuwen, anders krijgen de vaste klanten na een tijdje een déjà vu-gevoel en haken ze af.'

Dekerf is op vele markten van het amusementsleven thuis, zoals huwelijksfeesten, fuiven, bals, recepties, opendeurdagen en modeshows. Maar hij benadrukt dat je ook in zijn branche voortdurend moet vernieuwen om nieuwe vormen van concurrentie het hoofd te bieden. 'In de beginjaren van Bizz Music verzorgden we bijvoorbeeld veel trouwfeesten, maar die markt is nu praktisch volledig door anderen ingepalmd, zoals dj's die bevriend of verwant zijn met het getrouwde stel of dj's die spelen voor een vriendenprijsje en dat meestal in het zwart doen.' Om daar tegenop te kunnen, krijgen de dj's die Bizz Music voor feesten en fuiven levert eerst een gedegen opleiding. 'We leren ze onder meer hoe ze moeten omgaan met een gemengd publiek van feestvierders. Kijk, voor ons is een fuif of een trouwfeest pas geslaagd als alle leeftijdsgroepen deelnemen aan het feest en op de dansvloer staan. Een goede dj moet dus zorgen voor een perfecte mix van heel uiteenlopende muziekgenres. We leren de dj ook hoe hij stap voor stap een feestelijke stemming kan opbouwen. Bij een trouwfeest wachten we bijvoorbeeld niet tot de mensen klaar zijn met eten en de tafels zijn afgeruimd, maar beginnen we met de animatie vanaf het dessert. Zo zit de sfeer er al een beetje in nog voor de eerste persoon op de dansvloer staat.'

Tuinfeesten

Ondanks de vaak bikkelharde concurrentie en de wisselende trends heeft Dekerf een goed oog in de toekomst van zijn bedrijf. 'In tegenstelling tot vroeger organiseren mensen uit alle lagen van de bevolking nu al wel eens een feest. Een nieuwe markt voor Bizz Music zijn bijvoorbeeld de

FOTO: FILIP CLAESSENS

Megadancings verliezen terrein

'In tegenstelling tot vroeger organiseren mensen uit alle lagen van de bevolking nu al wel eens een feest'

tuinfeesten ter gelegenheid van verjaardagen, huwelijksjubilea, communies of reünies van vrienden. Het gebeurt ook vaak dat mensen zomaar een feest geven, gewoon omdat ze daar zin in hebben of om de alledaagse sleur te doorbreken.' Dekerf heeft als kleine ondernemer niet echt een boodschap aan hoogdravende theorieën over management. Hij omringt zich liever met mensen van wie hij weet wat hij

aan ze heeft en op wie hij kan vertrouwen. De bijeenkomsten in kleine groepen die de middenstandsorganisatie UNIZO voor startende ondernemers organiseert, vindt hij wel leerrijk. 'Geef mij maar een goede boekhouder en voor de rest is een goede bedrijfsvoering in mijn geval gebaseerd op gezond verstand.'

Ten slotte de onvermijdelijke vraag of je een geboren feestneus moet zijn om een bedrijfje als Bizz Music te runnen? Dekerf vertelt hoe hij als 16-jarige al affiches drukte voor allerlei fuiven en optredens in zijn regio, waar hij natuurlijk ook zijn gezicht moest laten zien. De grootste drijfveer om van zijn hobby zijn beroep te maken, was evenwel dat hij graag wilde werken als zelfstandige. 'Je eigen baas zijn geeft me enorm veel voldoening. Het enige nadeel is dat bij deze job veel weekendwerk komt kijken, waardoor mijn familiaal leven soms wat in de verdrukking komt. Maar dat compenseer ik door op andere dagen van de week vrijaf te nemen.' Als besluit wil Luc Dekerf nog kwijt dat Bizz Music niet echt big business is, maar dat hij van de opbrengst van zijn bedrijf goed kan leven.

Gerard Hautekeur

Bizz Music, Geraardsbergsestraat 140, 1703 Schepdaal
tel. 02-582 57 85, e-mail Bizz.music@pandora.be,
www.bizzmusic.be

Kristien Bonneure is vergroeid met de radio. Dat vindt ze zelf en zo ervaren de luisteraars het ook. Kan het anders? Na vijftien jaar radionieuwsdienst wordt haar stem vereenzelvigd met actualiteit, nieuws en duiding.

Sinds september 2005 presenteren Kristien Bonneure en Geertje De Ceuleneer op Radio 1 afwisselend *Lopende zaken*, de vaste middagafpraak met 'dieper, breder en verder gaand' nieuws. 'Er is een groot verschil tussen werken voor het nieuws en voor zo'n duidingsprogramma', vindt Kristien Bonneure. 'Nu kan ik iets meer buiten de lijntjes kleuren, bijvoorbeeld. Een bericht in het nieuws duurt ongeveer een minuut en geeft alleen de essentie weer. *Lopende zaken* maakt bewust plaats voor achtergrond. Het is best prettig eens te kunnen doorvragen en al eens onderwerpen aan bod te laten komen uit de schmerzzone van de actualiteit. Het kan ook alle richtingen uitgaan: economie, politiek, cultuur ... en de bijdragen mogen soms zelfs de tien minuten overschrijden – een ongekende luxe. In die zin heeft een duidingsprogramma een veel vrijere formule.'

Nieuwsgierig Aagje

Kristien Bonneure komt uit een politiek bewuste familie. 'Er was bij ons altijd een krant in huis en we discussieerden vaak over de actualiteit. Die algemene maatschappelijke belangstelling zit er echt ingebakken.' De journaliste herinnert zich hoe ze als klein meisje met haar vader over de Vismarkt van Brugge liep en daar op een zuil een affiche van de Volksunie zag hangen. 'Wat is dat, papa, de Volksunie?' vroeg ze. Het was geen gemakkelijke vraag. Maak een zesjarige maar eens duidelijk wat een politieke partij is, waar ze voor staat en wat de verkiezingen inhouden waarvoor die

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Journaliste Kristien Bonneure

De mooiste stem van Vlaanderen

affiches er hangen. 'Ik herinner me dat het een moeilijke uitleg was die ik niet helemaal begreep, maar de eerste kennismaking met de politiek was er en ik vond het meteen boeiend.' In haar tienerjaren werden haar interesses concreter. 'Ik werd 18 in mei 1984 en in juni van dat jaar waren er Europese verkiezingen', vertelt ze. 'Het Europese parlement stelde in die tijd nog niet veel voor, dus die verkiezingen hadden niet veel gewicht, maar ik was laaiend enthousiast. Ook nu nog ben ik elke keer blij als ik mag gaan stemmen. Ik beschouw zo'n dag als een feestdag, zelfs als ik in alle vroegte naar het stemhokje moet,

omdat ik daarna nog heel de dag moet werken. Mensen hebben hard gevochten voor dat stemrecht, dus ik ben altijd teleurgesteld als ik kiezers met een lang gezicht hun beurt zie afwachten. Komaan, denk ik dan, uw stem maakt ook een verschil.' Enkele maanden later schreef Kristien Bonneure zich in om politieke wetenschappen te gaan studeren aan de universiteit van Gent.

Gouden Stemvork

Een goede uitspraak heeft Kristien Bonneure eveneens altijd belangrijk gevonden. 'Radiootje heb ik als kind nooit gespeeld. Dat heb ik alvast niet gemeen met sommige van mijn collega's, die zich vroeger uren zoet konden houden met de *Tour de France* na te spelen. Ik las en schreef wel graag en zat al vroeg op dictie- en voordrachtlessen. Ik hecht veel belang aan een correcte uitspraak, ook bij mijn twee kinderen, Frederik (7) en Flora (4). Het zijn echte Brabantertjes aan het worden en ik besef dat het misschien een gevecht tegen de bierkaai zal zijn, maar ik probeer hen toch aan te leren om 'jij' en 'jou' te zeggen. Als ze me aanspreken met 'hebde gij' ga ik echt tegen het plafond. Dialect is nog iets anders. Iedereen mag van mij bij hem thuis het platste dialect spreken, maar

Het echte leven

Kristien Bonneure is opgegroeid in Brugge, woonde sinds haar studies zo'n beetje overal – Gent, Brussel, Antwerpen, Leuven, Grimbergen – en streek vijf jaar geleden neer in Vilvoorde. 'We wilden niet te ver van de VRT wonen en daarom was Vilvoorde alvast een ideale keuze. Verder sprak de stad ons ook meer aan dan de omliggende gemeenten. Ze leeft echt en je vindt er veel verschillende soorten mensen. Ondertussen woon ik hier vijf jaar en voel ik me prima ingeburgerd; ik wil niet meer uit Vilvoorde weg. Ik zou ook nooit meer naar Brugge willen terugkeren. Het ligt veraf en behalve mijn familie is er niet veel meer wat me bindt. Als ik eens in het station kom of ik passeer de afrit Brugge op de E40, overvalt me soms wel een abstract soort thuisgevoel. Ik ben er tenslotte geboren, mijn wortels liggen er. Maar als reden om er weer te gaan wonen, kan dat niet tellen. Natuurlijk is Brugge een mooie stad, surrealistisch mooi zelfs: een museum met een stolp erover. Nee, geef mij maar Vilvoorde: dat is het échte leven.'

ik vind dat je altijd moet kunnen overschakelen naar algemeen Nederlands. Wat je nu ziet, is dat mensen hun oorspronkelijke dialect verleren – ik ook hoor, mijn West-Vlaams is bijna helemaal verdwenen – en een tussentaaltje gaan spreken dat ze dan maar overal gebruiken, ook op het werk. De standaardtaal krijgen ze nooit onder de knie. Dat vind ik nefast.’

In 2004 sleepte Kristien Bonneure de Gouden Stemvork in de wacht, een eer die daarvoor ook al Martine Tanghe te beurt viel. Het is een prijs voor ‘de mooiste stem’ van Vlaanderen. ‘Het lijkt wel of het gebruik van de standaardtaal meer en meer in het slop raakt. Dezelfde jury die de professionele stemgebruikers beoordeelde, heeft ook een poging gedaan om politici te selecteren, maar ze vonden onvoldoende kandidaten die goed genoeg spraken. Gelukkig zijn ze bij de VRT erg streng. Nieuwe journalisten en presentatoren moeten nog altijd de beruchte stemproef ondergaan.’

Een echt VRT-koppel

Kristien Bonneure is getrouwd met Lucas Vanclooster, ook een bekende radiostem. Met twee rasjournalisten in huis, kun je de gespreksonderwerpen aan de ontbijttafel gemakkelijk voorspellen, of niet? ‘Tuurlijk spreken we thuis geregeld over de actualiteit. Dat kan bijna niet anders, hè’, vindt ze. ‘We hebben het al eens over een leuk artikel dat we gelezen hebben of een schandalige uitspraak van een politicus – dan springen we op en roepen tegelijk: ‘Wat!?! Vorige week beweerde hij net het tegengestelde!’ Dat is prettig. Maar het is niet zo dat we elkaar en onze kinderen met ons werk lastigvallen. We zitten wel bij dezelfde omroep en hangen af van dezelfde nieuwsdienst, maar we hebben nooit echt samengewerkt. Dat lijkt me ook het beste. We trekken natuurlijk wel aan één zeel als het om de VRT gaat. We zijn allebei fervente aanhangers van onze omroep. We hebben elkaar daar ook leren kennen. Romantisch hè. We zijn een echt VRT-koppel’, lacht ze.

Passie voor Centraal- en Oost-Europa

Toen Kristien Bonneure pas bij de radio-nieuwsdienst werkte, brak de oorlog in ex-Joegoslavië uit. Daardoor heeft

Kristien Bonneure: die schönste Stimme Flanderns

Die Journalistin Kristien Bonneure präsentiert seit September 2005 die Sendung *Lopende zaken* bei Radio 1. ‘Ein solches Programm bietet mehr Raum für Hintergrundinformationen und Themen aus der Grauzone der Aktualität als die Nachrichten. Man hat einfach mehr Freiheit’, so meint sie. ‘Ich finde es auch gut, ab und zu zurückzukehren zu den Orten, wo sich vor einiger Zeit die Nachrichten abgespielt haben. Alles geht so schnell vorbei. Damit Dinge auch in der Erinnerung bleiben, ist es von wesentlicher Bedeutung, dass man zurückblickt.’ Im Jahre 2004 wurde Kristien Bonneure mit dem *Gouden Stemvork* ausgezeichnet; damit erhielt sie den Preis für die schönste Stimme Flanderns. ‘Ich lege besonders großen Wert auf eine korrekte Aussprache, auch bei meinen Kindern.’

ze zich meer en meer gespecialiseerd in Centraal- en Oost-Europa. ‘Het was het eerste grote item dat zich in mijn begindagen aandiende en ik had het sowieso al meer voor buitenlandse politiek dan voor binnenlandse. Die hele periode na de val van de muur was trouwens ontzettend boeiend om van nabij te volgen. Het was bijna een experiment: hoe reorganiseren we een samenleving, een economie, die jarenlang heeft vastgezet? Dat overgangsproces is nog altijd aan de gang. Veel van die landen zijn ondertussen

‘Iedereen mag van mij bij hem thuis het platste dialect spreken, maar ik vind dat je altijd moet kunnen overschakelen naar algemeen Nederlands’

lid van de Europese Unie, en sommige zijn op dit moment veel liberaler en kapitalistischer dan België. Het is toch ongelooflijk om te zien hoe de slinger op vijftien jaar tijd van het ene naar het andere uiterste kan gaan? Ook cultureel gezien is het een erg rijke regio, met boeiende muziek en literatuur. Ik krijg er niet genoeg van.’

In maart was Kristien Bonneure nog in Servië, voor de begrafenis van oud-president Milosevic. ‘Ik ben geschrokken van het hatelijke nationalisme dat er nog leeft, vooral op het platteland en bij mensen die het niet breed hebben. Voor hen is alles wat buitenlands is, vijandig. Ook de terugkeer naar Bosnië, tien jaar na de genocide in Srebrenica, was een erg aangrijpende tocht’, vertelt ze. ‘Ik ben toen van plek

tot plek gereden in mijn huurautootje en overal waar ik kwam, viel het me weer op hoe mooi Bosnië is. Je kunt er de prachtigste wandelingen maken, tot je plots een bocht neemt en middenin een verwoest dorp komt. Dat contrast maakte de gruwel van wat daar toen is gebeurd nog veel groter. Ik wil de regio absoluut blijven volgen. Ik vind het ook goed om af en toe met radio- en tv-programma’s terug te keren naar plekken waar het nieuws zich een tijd ervoor heeft afgespeeld. Ook om het je te herinneren is dat cruciaal. De oorlog in Joegoslavië is nog maar tien jaar geleden en nu al kom je jonge mensen tegen die je aankijken met zo’n blik van: ‘Wat? Sarajevo? Waar is dat?’ Het gaat allemaal heel snel voorbij en daarom is het belangrijk om nu en dan eens terug te kijken.’

Ines Minten

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Vlaamse overheid maakt lokale statistieken beter toegankelijk

De Vlaamse overheid heeft recent de portaalsite www.lokalestatistieken.be in het leven geroepen om de bestaande databanken en statistieken op gemeentelijk niveau beter toegankelijk te maken. De burger die wil weten hoe het in zijn gemeente is gesteld met tewerkstelling, huisvesting, milieu en dergelijke en deze gegevens bovendien wil vergelijken met andere gemeenten vindt er zijn gading. Ook de lokale besturen varen wel bij de nieuwe site. Zij krijgen van de hogere overheden immers steeds vaker opdracht om met cijfers ondersteunde beleidsplannen op te maken.

‘De lokale statistieken waarover veel instanties beschikken, zijn vaak onbekend bij het publiek en weinig toegankelijk. Ook op onze website stond al jaren een reeks lokale statistieken waarvan we wisten dat de mensen daarin niet steeds hun weg vonden. Daarom besloten we het geheel opnieuw te bekijken en zijn we rond de tafel gaan zitten met de Vereniging van Vlaamse Provincies, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en het Agentschap Binnenlands Bestuur (voorheen Administratie Binnenlandse Aangelegenheden)’, vertelt Luc Bral van de Studiedienst van de Vlaamse regering (de voormalige Administratie Planning en Statistiek).

Gemeenten met elkaar vergelijken

De site is momenteel nog in volle opbouw. In eerste instantie werden meer dan 300 reeksen informatie opgenomen die al beschikbaar waren in

de Administratie Planning en Statistiek. ‘Gegevens over de samenstelling van de bevolking, economie, tewerkstelling, prijzen van woningen en bouwgronden en dies meer zijn al beschikbaar. In de komende weken en maanden zal er nog heel wat informatie bijkomen, onder meer alles wat op federaal niveau wordt aangeboden op vlak van lokale statistieken’, zegt Bral. Het zal in de toekomst tevens mogelijk worden niet alleen gemeen-

The image shows a screenshot of the website 'www.lokalestatistieken.be'. It features a table with multiple columns and rows, likely representing different municipalities and their respective statistics. The table is partially obscured by a navigation menu on the left and a sidebar on the right. The header of the table is not clearly legible, but it appears to have columns for 'Municipality', 'Year', and 'Value'. The rows contain data for various municipalities, with some values highlighted in red and others in yellow. The website has a green and white color scheme.

ten met elkaar te vergelijken, maar ook bijvoorbeeld gemeenten met een gelijkwaardig profiel of uit een bepaalde zone zoals de rand, politiezones of ook RESOC-regio's waarbinnen samengewerkt wordt rond sociaal-economische thema's.

De portaalsite wil in de eerste plaats een soort van 'éénloketfunctie' realiseren ten behoeve van de geëngageerde burger die meer te weten wil komen over zijn eigen gemeente. 'Naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen hebben we een beperkte set aan gegevens gebundeld zodat iedereen op een eenvoudige manier een profiel kan maken van zijn gemeente en deze op een aantal beleidsdomeinen kan gaan vergelijken met andere gemeenten. Het gaat hierbij om de meest recente gegevens over de bevolking, mobiliteit, leefmilieu, financiën, de gemeenteraad ... Voor wie

verder wil zoeken is er nog een massa informatie beschikbaar.'

Hulp voor plaatselijk bestuur

Het initiatief wil tevens de lokale besturen een helpende hand bieden. 'De lokale besturen krijgen onder meer van de Vlaamse overheid vaak de vraag om beleidsdocumenten op te maken met omgevingsanalyses. Wij willen hen met deze portaalsite zoveel mogelijk materiaal bezorgen zodat ze dit zelf kunnen doen en geen studiebureau hoeven in te huren. Het is absurd dat gemeenten anderen moeten inschakelen om materiaal bijeen te zoeken dat door de Vlaamse overheid verzameld is.' Het ter beschikking stellen van de cijfers moet ook nutteloze bevragingen, registraties en rapporteringen voorkomen. 'De Vlaamse overheid zal bijvoorbeeld in een aantal gevallen zelf gemeentelijke profielen kunnen op-

stellen en die info niet meer moeten vragen aan de gemeentelijke overheid', aldus Bral.

Het eerste specifieke project dat ten behoeve van lokale besturen werd gerealiseerd, betreft het lokaal sociaal beleid. Het decreet lokaal sociaal beleid dat in 2004 tot stand kwam, slaat op initiatieven die lokale actoren en lokale besturen moeten nemen om ervoor te zorgen dat elke burger kan genieten van zijn economische, sociale en culturele grondwettelijke rechten. Het bepaalt onder meer dat gemeente en OCMW een geïntegreerd beleidsplan moeten opstellen op basis van een omgevingsanalyse. 'Om hen daarbij te helpen zijn op de site gegevens gegroepeerd over een 50-tal indicatoren. Hetzelfde is binnenkort gepland voor andere beleidsdomeinen zoals het jeugdbeleid', legt Bral uit.

Luc Vanheerentals

VAN 4/5 TOT 4/6

RANDUIT

A G E N D A

Poëtische sneeuwdans

Danstheater Quando Corpus

Hoewel het volop lente is, laten choreograaf Karlon Fonteyn en regisseur Lieve De Bruyn van danstheater Quando Corpus zich in 'Wide White Water' inspireren door winterse sneeuwbuien. In deze multidisciplinaire voorstelling ondersteunen dans, poëtische beschouwingen en muziek elkaar. Enkele passages uit 'Het boek

Alfa' van Ivo Michiels fungeren voor de zeven dansers en de twee acteurs als leidraad. In een theaterzaal hebben neerdwarrelende sneeuwvlokken – of wat daarvoor moet doorgaan – iets aandoenlijks, maar ze symboliseren tegelijk de vluchtigheid van het leven. Geruisloos en met grootse bewegingen nemen de dansers van Quando Corpus het speelveld in. Het Young Music Collective doorbreekt de stilte met een gelegenheidscompositie van Yvan Vander Sanden.

'Wide White Water' door Danstheater Quando Corpus
Meise, De Muze van Meise, Brusselsesteenweg 69
Zaterdag 20 mei om 20.00
📞 02-268 61 74 en www.applaus.be

Jan Michiels speelt pianomuziek van Bela Bartok

Net als Bela Bartok (1881-1945), die de allereerste klavierlessen kreeg van zijn moeder, is Jan Michiels van in zijn kinderjaren met de piano vergroeid. Zijn studies in Brussel en Berlijn wierpen hun vruchten af, want vijftien jaar geleden werd

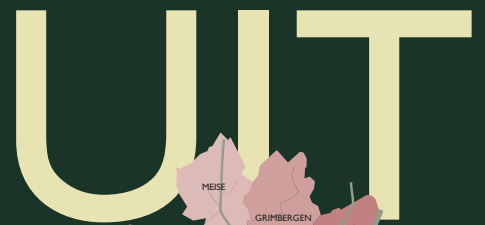

Jan Michiels

hij laureaat van de Koningin Elisabethwedstrijd voor piano. Ten behoeve van dit recital grasduint hij in de omvangrijke pianoliteratuur van zijn favoriete Hongaarse componist. Hij speelt diens energieke 'Tanzsuite' en de ascetische 'Vier Dialogen'. Bela Bartok verzamelde tijdens zijn leven ongeveer zestienduizend volksliederen, waarvan hij een groot aantal voor piano bewerkte.

'Petite suite' is daar een representatief voorbeeld van. Uit de onverwachte wendingen in dit concert zal blijken hoe veelzijdig en inventief deze toondichter ook na zijn emigratie naar de Verenigde Staten wel was. Jan Michiels doet hem alle eer aan.

Jan Michiels - piano
Grimbergen, CC Strombeek, Gemeenteplein
Donderdag 4 mei om 20.15, inleiding om 19.30
📞 02-263 03 43 en www.ccstrombeek.be

De Nieuwe Lente

Lente op de dansvloer

De 'Muzikanten van de keizer' nodigen u ten dans op het jaarlijkse culinaire en muzikale Lentefeest, waarmee Gemeenschapscentrum de Bosuil in Jezus-Eik het seizoen afsluit. In navolging van de succesvolle dansprogramma's op televisie demonstreren ervaren bewegingsvirtuozen van de Herentse dansschool De Smet-Camby hoe de Argentijnse tango, de Weense wals, de quick step en de paso doble moeten worden uitgevoerd. Showballet, rumba en 'rock and roll' zijn minder gereguleerd, maar kunnen toch met stijl worden gedanst. Lenteboeketten fleuren de tafels op en stadskledij verhoogt de feestelijke sfeer.

'De Nieuwe Lente' - Muzikale avond met een culinair tintje
Jezus-Eik, GC de Bosuil, Witherendreef 1
Vrijdag 5 mei om 19.00 (aperitief, koude schotel met vlees- en visgerechten, inclusief halve liter wijn)
📞 02-657 31 79 en www.debosuil.be

PODIUM KUNSTEN

THEATER

DONDERDAG 4 MEI

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

De tango van het blote kontje

door Hubert Damen &
Quatuor D'Amore

● 20.00

5 EN 6 MEI

KRAAINEM

GC de Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

De Meesterknecht

door Jeugdtraad Kraainem

● 20.30

VRIJDAG 5 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Matchboks (de trilogie)

door HetPaleis

● 20.15

MAANDAG 8 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Voor het leven

door De Tijd

● 20.30, inleiding om 19.45

ZONDAG 21 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Koningsblauw door Behoud de Begeerte (poëzieprogramma)

● 20.15

FAMILIEVOORSTELLINGEN

ZONDAG 7 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

4 Hoog door De atlas – vanaf 9 jaar

● 15.00

DANS

VRIJDAG 5 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

VVZ-band & Dansstudio

Dance For Ever

● 20.30

HUMOR

VRIJDAG 12 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Quaïss kitir door Jummoo

● 20.30

ZATERDAG 13 MEI

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Ka-boom door Alex Agnew

● 20.30 (afterparty: 22.00)

Jummoo (12/5 in Meise)

LITERAIR

ZONDAG 7 MEI

HOEILAART

Boekhandel Huis der Zinnen
0497-05 36 31

Gesprekken rond Johan Anthierens

met Brigitte Raskin en Karel Anthierens

● 16.00 (reservatie gewenst)

DONDERDAG 18 MEI

VILVOORDE

Openbare bibliotheek 02-255 46 90
Grote Markt 9 (CC Het Bolwerk)

Schrijversparcours 2006 - Gerard Bodifée

● 20.00

VRIJDAG 5 MEI

GRIMBERGEN

Basiliek 02-263 03 43
Kerkplein 1 (CC Strombeek)

Klinkende medeklinkers - literatuur in de muziek

● 20.30

ZATERDAG 6 MEI

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Canción de un amorío

door Bodixcel

● 20.00

ZATERDAG 6 MEI

GRIMBERGEN

Oyenburg 02-263 03 43
Oyenburgstraat

Allan Taylor

● 20.15

ZATERDAG 6 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

10 jaar discoglitter en glamouracts door Les Truttets

● 20.30

MUZIEK

VRIJDAG 5 MEI

TERVUREN

Zaal Papeblok 02-769 20 92
Pastoor Vandersandenstraat 15

Camden duo

● 20.30

VRIJDAG 5 MEI

HALLE

CC 't Vondel 02-365 94 05
Possozplein 40

Everyday-Tour door Flying Pickets

● 20.30

HetPaleis (5/5 in Grimbergen)

Flying Pickets (5/05 in Halle)

ZATERDAG 13 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Aznavoners door Johnny Voners & Combo
● 20.00

ZONDAG 14 MEI

BUIZINGEN

Goudkasteeltje 02-356 20 36
Turcksinstraat 2 (Li Gijssels)

Aperitiefconcert

door zigeunerensemble Piotto's
● 11.00-13.00

17 EN 18 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Helden door De Nieuwe Snaar

● 20.15

DONDERDAG 18 MEI

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

The Luna's

● 14.00

VRIJDAG 19 MEI

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

**Les Poupées Passionées,
The Rhythm Naturals, Ello,
Myrddin** en andere

● Vanaf 19.30

VRIJDAG 19 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

De Zee van Azov door Kimiz

● 20.30

ZATERDAG 20 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Kindermuziekfestival

Voorstellingen, workshops, installaties in
en rond het CC – vanaf 2,5 jaar

● 13.30

ZONDAG 21 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Aperitiefconcert

door Tijn Uilenspiegelkoor, Instrumentaal
ensemble o.l.v. Wilfried Mondt

● 11.00

ZATERDAG 27 MEI

MACHELEN

Gemeentelijke feestzaal
G. Ferréstraat 0477-29 00 81

4th Machels Bluesfestival

(www.machelsblues.be.tf)

● 15.00

VRIJDAG 2 JUNI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

**Wereldmuziek special
touch**

door Euforio

● 20.30

JAZZ

ZATERDAG 6 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Khamis

door Quentin Dujardin

● 20.00

VRIJDAG 12 MEI

TERVUREN

Zaal Papeblok 02-769 20 92
Pastoor Vandersandenstraat 15

Jef Neve Trio

● 20.30

DONDERDAG 18 MEI

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

No Vibrato

Jazzlab Series

● 20.00

KLASSIEK

ZONDAG 3 JUNI

OVERIJSE

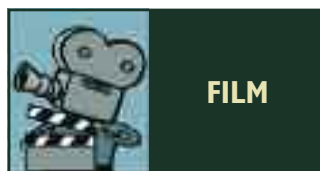
CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Aperitiefconcert Thooover

● 11.00

Verlengd weekend (5/5 in Wemmerl)

VRIJDAG 5 MEI

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Verlengd weekend

met inleiding en nabespreking
door Koen de Bouw

● 20.00

ZONDAG 7 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Nanny McPhee,

Nederlands gesproken

● 15.00

ZONDAG 7 MEI

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Caché

● 20.00

WOENSDAG 10 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Syriana

● 20.30

DONDERDAG 11 MEI

WEZEMBEEK-OPPEM

GC de Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Walk the Line

● 20.00

WOENSDAG 17 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Memoirs of a Geisha

● 20.30

WOENSDAG 24 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

De hel van Tanger

● 20.30

WOENSDAG 31 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Basic Instinct 2

● 20.30

TOT 8 MEI

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

De resteneter,

fotografiecircuit door An Laureys

● doorlopend

VAN 2 TOT 28 MEI

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC de Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

**Bekende Vlamingen
gezien door de ogen
van cartoonisten**

● doorlopend

VAN 2 TOT 29 MEI

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Paul Geysen

olieverf en aquarel

● doorlopend

VAN 2 TOT 29 MEI

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Daniël Crombez

tekeningen

● doorlopend

5 TOT 7 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

GC de Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

**Experimentele
schilderkunst**

door kunstgroep ap-Art

● 5 mei om 20.00 (vernissage),
6 mei 13.00 tot 18.00, 7 mei
10.00 tot 18.00

VAN 6 TOT 21 MEI

MEISE

't Moment 0476-87 70 03
Brusselsesteenweg 40 (Monika Macken)

Werken uit diverse cursussen van 't Verloren uurke

wo, za en zo **14.00 tot 18.00**

VAN 10 TOT 22 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Bezoekers uitvergroet

door Koen Broos, fototentoonstelling

doorlopend

TOT 4 JUNI

VILVOORDE

Château d'Huyenoven 02-751 55 55
Drie Kastelenstraat 60

Eugène-Joseph

Verbroeckhoven

De dierschilder en zijn medeschilders

ma, do, vr, za **14.00-17.00**;

zo **11.00-17.00**

VAN 10 MEI TOT 5 JUNI

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

De zigzagmuur,

fotografiecircuit door Maria Fialho

doorlopend

TOT 18 MEI

GROENENDAAL

Bosmuseum Jan van Ruusbroec
Duboislaan 2 02-657 93 64

Speuren naar sporen,

tentoonstelling over allerhande soorten diersporen

Wo tot zo, **13.00 tot 17.00**

1 TOT 31 MEI

WEZEMBEEK-OPPEM

GC de Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Welmoed Van Eck

gemengde technieken

doorlopend

VOOR DRACHTEN & CURSUSSEN

VRIJDAG 5 MEI

ZAVENTEM

Cultuurhoeve Mariadal 02-720 20 67
Kouterweg 2 (VELT)

Het telen van wilde planten als voedsel

20.00

MAANDAG 8 MEI

WEMMEL

GC De Zandloper 02-454 54 01
Kaasmarkt 75 (Arch'educ)

Europa-avond

De eurocraten in

en rond Brussel: woord en wederwoord

20.00

MAANDAG 8 MEI

WEZEMBEEK-OPPEM

GC de Kam 02-454 54 01
Beekstraat 172 (Arch'educ)

Europa-avond

De richtlijn Bolkestein:

vloek of zegen?

20.00

9 EN 16 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

De Da Vinci Code: onzin of waarheidsgetrouw?

19.30

VRIJDAG 19 MEI

SINT-PIETERS-LEEUV

CC Kasteel Coloma 02-377 23 91 (VVPV Pajottenland)

J. Depauwstraat 25

Hosta's:

geschiedenis, soorten, verzorging, vijanden...

20.00

ZATERDAG 20 MEI

BUIZINGEN

Medisch huis 02-306 42 46
Alsebergsesteenweg 89

Infosessie diabetes:

behandeling, medicatie, zelfcontrole...

11.00-12.00

ZATERDAG 20 MEI

HOEILAART

GC Felix Sohie 02-657 51 50
Gemeenteplein 1

Gespreksnamiddag rond mantelzorg en zelfzorg

(vooraf inschrijven)

Organisator: De Notenboom

14.00-17.00

VRIJDAG 2 JUNI

ZAVENTEM

Cultuurhoeve Mariadal 02-720 20 67
Kouterweg 2 (VELT)

Etherische oliën

20.00

CURSUSSEN

DONDERDAG 4, 11 EN 18 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

GC de Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

De geheimen van het bier

20.00

MAANDAG 8, 15, 22 EN 29 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

GC de Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

MOBI+:

opfriscursus verkeer voor 55-plussers

10.00 tot 12.15

8 MEI TOT 19 JUNI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Met potlood en penseel

19.00-21.30

WOENSDAG 17, 24 EN 31 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Harry Potter in cyberspace

computercursus voor toverfans

14.00

WANDELINGEN

ZONDAG 7 MEI

Vogelzangwandeling

met aansluitend ontbijt (5km)

organisator:

Natuurguiden Zuidwest-Brabant

02-377 52 10 (Pierre Kestemont)

Start om **5.00** aan het provinciedomein Huizingen

ZONDAG 7 MEI

LEWE-tocht

(5, 10, 15, 20, 25 of 30 km)

organisator:

Wandelclub Sint-Pieters-Leeuw

02-305 40 75 (Georges Desmeth)

Start om **8.00** in zaal Centrum, Menisberg, Huizingen

WOENSDAG 10 MEI

Fithoudertje in de buurt van Halle (10 km)

organisator: Vakantiegenoegens Halle

02-396 16 48 (Lieve Vandevyver)

Start om **19.30** aan het Possozplein in Halle

ZONDAG 14 MEI

Wolfspuitwandeling

organisator: Vakantiegenoegens Halle

02-396 16 48 (Lieve Vandevyver)

Start om **14.30** op de parking van CC Westrand

ZONDAG 14 MEI

Hoevenwandeling

Organisator: Vakantiegenoegens

02-252 20 26

Start om **14.00** aan het Gemeenteplein in Linkebeek

ZONDAG 14 MEI

Wandelen in de IJsevallei

met haar zeldzame bloemen

Organisator:

Natuurgroepering Zoniënwoud i.s.m.

INVERDE vzw

02-657 93 64 (Fernand Humbecq)

Start om **14.00** aan het Bosmuseum Jan Van Ruusbroec, Groenendaal, Duboislaan 6

NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN

POPPELSPEL
Don Giovanni in muzikaal poppentheater

Theater Taptoe uit Gent en het blazersensemble I Solisti del Vento bundelen hun krachten voor een erg ongewone uitvoering van Mozarts 'Don Giovanni'. Josef Triebensee maakte indertijd een bewerking voor 'Die Harmonie', waarbij de zangstemmen uit de oorspronkelijke partituur werden vervangen door fagotten, hoorns, hobo's en klarinetten. Zo kon een ruimer publiek worden bereikt dan met een opera. Ook de huidige productie is laagdrempelig. De onverbetterlijke rokenjager Don Giovanni en zijn

vrouwelijke slachtoffers lijken op de karikaturale personages uit de Napolitaanse Commedia dell'Arte.

Dit muzikale poppentheater bereikt zijn climax als de Stenen Commandeur verschijnt en Don Giovanni door de aarde wordt verzwoegen. De vijf poppenspelers manipuleren hun levensgrote figuren zoals in het Japanse bunraku-theater. Dankzij de doordachte taakverdeling kunnen de figuren de hele scène inpalmen en tegelijkertijd hun armen, benen en hoofd bewegen. Het muziekensemble wordt gedirigeerd door Francis Pollet. Deze productie kwam tot stand in samenwerking met Jeugd en Muziek Vlaanderen en wordt gepresenteerd in het kader van 'Bewogen Figuren'.

I Solisti del Vento/Taptoe
Ternat, CC De Plotter, Kerkstraat 4
Vrijdag 12 mei om 20.30
02-582 44 33 en www.ccdeplotter.be
In samenwerking met CC Westrand en CC Den Horinck

kwartslag

Aanraders uit Kwartslag-aanbod voor deze maand

DANS
Tussen droom en werkelijkheid

De Canadese choreograaf Benoît Lachambre verdiende zijn sporen bij Marie Chouinard

en Meg Stuart. Met deze laatste danste hij vorig seizoen nog in 'Forgeries, Love and Other Matters'. Hij richtte ondertussen zijn eigen gezelschap 'par b.l.eux' op, waarvan de initialen B en L verwijzen naar zijn naam. De negen dansers (eux) experi-

Benoît Lachambre

menteren met nieuwe bewegingsvormen en prikkelen de verbeelding van de toeschouwer. Zo betreden ze in 'Lugares Comunes' de schemerige zone tussen droom en werkelijkheid. Als we wakker worden, duurt het nog een tijdje vooraleer we weer helemaal helder kunnen denken. Vooral nachtmerries blijven nog lang na het ontwaken doorwerken, maar ook dagdromen hebben hun weerslag op de lichaamstaal. Als de verbeelding het bewustzijn overheerst, reageren we minder alert op onze omgeving. De mijmerende dansers proberen het publiek op sleeptouw te nemen en de theatrale ruimte, waarin ze zich samen bevinden, vanuit een onverwacht perspectief te bekijken.

'Lugares comunes' door Benoît Lachambre / par b.l.eux
Brussel, Kaaitheater, Sainctelettesquare 20
25 en 26 mei om 20.30
02-201 59 59 en www.kaaitheater.be

TONEL
Diepzinnige levensvragen in 'Morgen Misschien'

Regisseur Tom Jansen bewerkte 'Gespreken met Leuko' van de Italiaanse auteur Cesare Pavese tot een grotesk theaterstuk, waarin acteur Mil Seghers van de Needcompany en actrice Marlies Heuer van het vroegere Carroussel voortdurend van kostuum wisselen. Zij belichamen mythische Griekse figuren, die maar niet uitgepraat raken over de liefde en de dood. Net als gewone stervelingen worstelen ze evenwel met belangrijke vragen. Welke hindernissen moeten ze overwinnen om hun diepste wensen te vervullen? Kiezen ze voor oorlog, moord en doodslag of zijn ze bereid om met hun rivalen te onderhandelen? De contactschuive Pavese wist

Het Toneelhuis

zelf niet goed raad met deze en andere gewetensvragen en pleegde uiteindelijk zelfmoord. Om intellectualistische bespiegelingen te vermijden zette regisseur Tom Jansen de dialogen van Pavese om in eenvoudige taal, zonder daarmee aan de essentie te raken.

'Morgen Misschien' door Het Toneelhuis Dilbeek, CC Westrand, Kamerijklaan
Woensdag 17 mei om 20.30
02-466 20 30 en www.westrand.be

TONEL
Liefde en onverdraagzaamheid

In het kader van het KunstenFESTIVALdesArts speelt de uitgebreide KVS-ploeg 'Blinde liefde' van de Frans-Senegalese schrijfster Marie N'Diaye in een regie van David Strosberg. Eerder maakte deze jonge theatermaker al de spraakmakende productie 'Dwaallicht', gebaseerd op het gelijknamige werk van Willem Elsschot, maar deels ook op andere auteurs zoals Fernando Pessoa. 'Blinde Liefde' speelt zich af in een multiculturele Brusselse context, die voor de toeschouwer heel herkenbaar is. Als een zwarte man na een jarenlange afwezigheid zijn blanke vrouw en zijn twee dochters opzoekt, wordt hij bevangen door dremelvrees. Zullen ze hem wel aanvaarden of blijft hij misschien beter weg? Deze politieke fabel zinspeelt op onze onverdraagzaamheid. Maar ook de familie blijkt niet altijd een veilige haven; als de liefde is gedooft, stellen de vroegere partners zich vaak vijandig tegenover elkaar op. Het hoofdpersonage voelt zich door zijn huidskleur zelfs bij de mensen die hij intens bemint, een vreemde. De cast bestaat uit François Beukelaers, Ansou Diedhiou, Griet Boels, Mieke Verdin, Sigrid Vinks e.a.

'Blinde liefde / Un amour Déraisonnable' door KVS
Brussel, KVS, Arduinkaai 7
Van 18 tot en met 27 mei om 20.30, 21/5 om 15.00
02-210 11 12 en www.kvs.be

U vindt het volledige Kwartslag-programma op www.kwartslag.be
Wie zich een Kwartslag-pas aanschaft (28 euro) kan uit het ruime aanbod van het Kaaitheater, de KVS, CC Strombeek en CC Westrand vier voorstellingen kiezen, waarvan één in elk theater.

Ludo Dosogne

Vijfentwintigduizend vlinders in Tervuren

Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (KMMA) in Tervuren herbergt wereldwijd de uniekste collectie vlinders en motten. In vlin-derdozen van tropenhout worden een half miljoen opgeprikte vlinders en motten zorg-
vuldig bewaard. De insecten zijn hoofdzake-
lijk afkomstig uit Congo en werden daar vanaf
het einde van de negentiende eeuw vergaard
door ambtenaren, missionarissen en andere
kolonisten. Maar ook koning Albert ging in
zijn jonge jaren al eens op vlinderjacht in
Afrika.

De collectie is normaal niet toegankelijk voor het grote publiek. Het KMMA wil echter met een reeks tijdelijke tentoonstellingen zijn verborgen schatten aan de bezoekers tonen en haalde daarom 25.000 vlinders en motten uit de kast. 'Jammer dat ze alle-
maal dood zijn', noteerde een kinderhand in het gastenboek.

Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika be-
schikt over buitengewoon rijke verzamelingen die,
onttrokken aan het oog van de bezoeker, worden
bewaard in de wetenschappelijke afdelingen. De

meer dan 4000 dozen in limba of een andere tropi-
sche houtsoort, die op hun beurt bewaard worden
in 197 kasten in massief eikenhout die 300 meter
beslaan. Het KMMA heeft altijd al een toonaange-
vende rol gespeeld in het verzamelen en bestuderen
van vlinders. Vanaf het begin van de koloniale ge-
schiedenis eind negentiende eeuw werden veel Bel-
gische kolonisten in Congo gefascineerd door de
Afrikaanse vlinders en de door hen verzamelde
exemplaren vormen de basis van de huidige collectie.
Maar ook nu nog krijgt het museum vlinders en mot-
ten van verzamelaars en gaat het ook zelf 'beheerst'
op vlinderjacht in Afrika. Momenteel zijn er in zwart
Afrika ruim 41.500 vlinder- en mottensoorten be-
schreven en worden er nog steeds nieuwe soorten
ontdekt.

Vlinders in de buik

Interactie krijgt in de vlindertentoonstelling een
voornaam plaats toebedeeld. Zo kun je interactief
het hele identificatieproces meemaken en op video
volgen hoe een vlinder ontpopt en hoe hij zich voedt.
Je kunt ook zien hoe de vlinders in het museum
worden geprepareerd. Kinderen ontdekken de fas-
cinerende wereld van de vlinders dan weer via

tentoongestelde dieren en voorwerpen in de per-
manente tentoonstelling vertegenwoordigen min-
der dan 5% van de totale museumverzameling. Via
een reeks tijdelijke exposities kan de museumbe-
zoeker in de nabije toekomst kennis maken met
enkele erg prestigieuze collecties en de rijkdom en
variatie ervan ontdekken. De reeks 'collecties van
het KMMA' opent met een selectie uit de zeer
kleurrijke verzameling vlinders en motten van het
museum. Informatie over de identificatie van de
vlinder, de verschillende families en een aantal in
het oog springende specimens vormen maar een
beperkte greep uit het ruime aanbod waarop de
bezoeker wordt getraceerd.

Driehonderd meter kasten

Het aantal exemplaren in de insectenverzameling
van het museum wordt geschat op 6.000.000. Bin-
nen deze verzameling telt de collectie vlinders en
motten 500.000 exemplaren, die allemaal afkomstig
zijn uit zwart Afrika en de omringende eilanden.
Deze kleurrijke vlindercollectie is ondergebracht in

spelletjes en discussies en observeren en manipule-
ren zelf deze unieke insecten. Workshops, een va-
kantiestage én een heuse themadag 'Vlinders' – op
zondag 1 oktober 2006 – zullen de kleine vlinder-
liefhebbers ongetwijfeld snel duidelijk maken hoe
belangrijk het behoud van een grote biodiversiteit
is. Het gastenboek bij de tentoonstelling puild na
enkele weken uit van de lovende reacties, veelal
opgetekend door een kinderhand. 'Heel erg mooi',
'jammer dat de vlinders allemaal dood zijn', 'ik vond
het keitof maar ik zie toch liever leeuwen' en 'ik
kreeg er vlinders van in mijn buik', bewijzen alvast
dat kinderen helemaal weg zijn van deze expo!

Tim Vanderweyen

**De vlindertentoonstelling loopt nog tot 15
oktober 2006 in het Koninklijk Museum voor
Midden-Afrika, Leuvensesteenweg 13, Tervuren.
Dinsdag tot vrijdag van 10.00 tot 17.00, zater-
dag en zondag van 10.00 tot 18.00. Maandag
gesloten. Toegangsprijs: 6 euro. ☎ 02-769 52 11
en www.africamuseum.be**

MAANDAG 15 MEI
Dorpen in het Dijleland
(5 km)

organisator:

Vrienden van Heverleebos en

Meerdaalwoud

016-23 05 58

● Start om 19.30 aan het
gemeentehuis van Huldenberg

WOENSDAG 17 MEI
**Fithoudertje in de buurt
van Halle** (10 km)

organisator:

Vakantieoegens Halle

02-396 16 48 (Lieve Vandevyver)

● Start om 19.30 aan het
Possozplein in Halle

ZONDAG 21 MEI
**Wandelen in het arbore-
tum van Tervuren** (6 km)

organisator:

Vrienden van Heverleebos en

Meerdaalwoud

016-23 05 58

● Start om 14.30 aan de
sporthal van Tervuren

WOENSDAG 24 MEI
**Fithoudertje in de buurt
van Halle** (10 km)

organisator:

Vakantieoegens Halle

02-396 16 48 (Lieve Vandevyver)

● Start om 19.30 aan het
Possozplein in Halle

ZONDAG 28 MEI
**Op stap met de boswach-
ter: vlinders**

organisator:

Natuurgroepering Zoniënwood

02-251 53 75 (Fernand Humbecq)

● Start om 14.00 aan het
Bosmuseum Jan Van Ruusbroec,
Groenendaal, Duboislaan 6

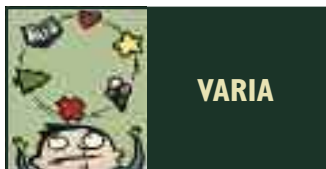
WOENSDAG 31 MEI
**Fithoudertje in de buurt
van Halle** (10 km)

organisator:

Vakantieoegens Halle

02-396 16 48 (Lieve Vandevyver)

● Start om 19.30 aan het
Possozplein in Halle

VARIA

VRIJDAG 5 MEI**MEISE**

't Moment 0476-87 70 03

Brusselsesteenweg 40 (Monika Macken)

Feest: 25 jaar 't Verloren**uurke**, met receptie, vernissage,

kunstveiling en live-muziek

● 20.00

ZATERDAG 6 EN**ZONDAG 7 MEI****HOEILAART**

GC Felix Sohie 02-657 51 50

Gemeenteplein I

Tweedehandsboekenbeurs

● za 14.00-18.00 en

zo 10.00-18.00

ZONDAG 7 MEI**HOEILAART**

Ruusbroecpark

0495-52 92 96 (Fred Prévost)

Highland Games

● 12.00-18.00

ZONDAG 7 MEI**BEERSEL**

Gemeentelijke Feestzaal

02-305 41 47 (Daniel Desmedt)

Hoogstraat (inschrijving, start en aankomst)

Beerselse Vrije Lopers

● 13.00-18.00

DINSDAG 9 MEI**WEZEMBEEK-OPPEM**

GC de Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Europees Feest

partnerland Zweden

● 19.30

DONDERDAG 11 MEI**GROOT-BIJGAARDEN/****DILBEK**

Muziekacademie 02-466 44 05

Gemeenteplein

Open dag in het documentatiecen-

trum van de Vlaamse Vereniging voor

Familiekunde, Dilbeek

● 20.00-22.00

'Ik leef van kleur'

De Tervuurse schilder Ward Lernout wordt 75 – een feest dat hij met iedereen wil delen. Om te beginnen komt er een retrospectieve tentoonstelling die zijn werk van de afgelopen tien jaar belicht. De expositie vindt plaats in het kasteel van Robiano, de zetel van het SAS Institute Belgium and Luxembourg. 'Ik kijk erg uit naar de tentoonstelling', vertelt de schilder. 'Ze geeft me de kans om aan de mensen uit de streek te tonen waar ik mee bezig ben. Sommigen denken dat ik nog altijd de thema's van vroeger behandel en anderen weten totaal niets van mijn werk. Ik vind deze verjaardag een mooie gelegenheid om ermee naar buiten te komen. We hebben ervoor gezorgd dat de variëteit van mijn werk goed tot uiting zal komen. Zowel mijn typische geabstraheerde landschappen als het vrije en realistische portret komen aan bod.' De stukken komen allemaal uit privé-collecties. 'Niets van wat er te zien is, is te koop. Het was echt de bedoeling om een puur artistieke happening op te zetten, geen commerciële.'

Nieuwe uitdrukkingvormen

De tentoonstelling gaat gepaard met de publicatie van een nieuw kunstboek over het werk van de schilder, dat dezelfde periode beslaat en dat werd samengesteld en ingeleid door Frans Boenders. 'Hij geeft een objectieve kijk op mijn werk, geen ellenlange lofreden. Ook daar ben ik blij mee', zegt Lernout.

De periode van 1997 tot 2005 vertoont geen stijlbreuk met de vorige. 'Het boek en de tentoonstelling nemen de draad op waar het vorige boek over mijn werk is gestopt. We wilden herhaling vermijden. Wel kun je een duidelijke evolutie opmerken. Je ziet hoe ik van de pure landschapvorm overga naar meer geabstraheerde landschappen. Ook de menselijke figuur wordt hoe langer hoe prominenter. Een rationele verklaring kan ik daarvoor niet geven; een schilder zoekt als het ware vanzelf altijd naar nieuwe wegen en nieuwe uitdrukkingvormen. Dat is logisch. Toen ik na mijn verblijf in Afrika weer in deze streek kwam wonen, zag je overal witlofboeren. Die mensen fascineerden me en ik heb hen dan ook vaak als onderwerp van mijn doeken gekozen. Maar je kunt niet je hele leven witlofboeren schilderen, nietwaar? Ik heb het louter figuratieve meer en meer losgelaten en steeds vaker verbeelding toegevoegd aan het visuele.'

Gevecht met de tijd

Ward Lernout is een expressionist die uitpakt met een heftig kleurenpalet. 'Kleur is altijd mijn visitekaartje geweest', legt hij uit. 'Ik leef van kleur en

Harlekijn en trapeziste, 2002

voor kleur moet ook stevast de vorm wijken. Door middel van dat kleurenspeel geef ik mijn emoties weer. Ik ben een colorist en zal dat altijd blijven.' 'Kunst is vandaag belangrijker dan ooit, want de wereld vervlakt. Alles moet snel gaan, niemand heeft nog tijd, burens kennen elkaar niet meer. Kunst kan een bindmiddel zijn. Ik blijf idealistisch. Ik geef mijn hoop op een betere wereld niet op', lacht hij. Dat uit zich ook in zijn inzet voor het goede doel. De retrospectieve is nog niet goed begonnen, of Lernout is alweer met zijn gedachten bij een volgend project. 'Ik ga een reeks schilderijen maken rond het Mozartjaar. De Tervuurse Lions Club en de British School helpen me om alles op poten te zetten en de opbrengst gaat integraal naar een school voor auditief gehandicapte kinderen in Afrika. Ik ben constant bezig. Vorig jaar wou ik een sabbatjaar nemen, maar het lukte me niet: ik lever een constant gevecht met de tijd. Net alsof ik er niet meer toe zal komen om al mijn ideeën uit te werken. Als ik aangesproken word over een interessant project, spring ik al snel op de kar. Het is mijn manier om bij te dragen tot iets beters.' Op 25, 26 en 27 mei sluit Ward Lernout zijn verjaarmaand af tijdens de Tervuurse 'Artiestentoer'. 'Iedere bezoeker krijgt van mij een verjaardagsdrink', belooft de schilder.

Ines Minten

Retrospectieve Ward Lernout: za 6, zo 7, za 12 en zo 13 mei, van 14.00 tot 18.00, kasteel de Robiano, Hertenbergstraat, Tervuren.

Vrije toegang.

Artiestentoer: 25 tot 28 mei, 10.00 tot 18.00, Veeweidestraat 18, Duisburg.

Archief en Museum voor het Vlaams leven te Brussel belicht evolutie van de KVS

Het Archief en Museum voor het Vlaams leven te Brussel (AMVB) exposeert op een steenworp van de gerenoveerde schouwburg sculpturen, maquettes, foto's en documenten, die de bouwevolutie en de ontwikkeling van de theatrale vormgeving in de KVS belichten.

In 1883 kreeg architect Jean Baes van burgemeester Karel Buls de opdracht om het voormalige wapenarsenaal om te bouwen tot een schouwburg. De gevel werd in neo-Vlaamse renaissancestijl opgetrokken met veel gietijzer en staal. De centrale koepel en de lichtkappen in het dak zorgden ervoor dat ook daglicht naar binnen kon. Voor de binnenuimte stond het 17de-eeuwse 'Théâtre à l'Italienne' model. Er was plaats voor 1200 toeschouwers. Aanvankelijk werden in de KVS vooral blijspelen en sentimentele drama's opgevoerd. Directeur Jan Poot van het KVS-gezelschap bracht daar tijdens het interbellum verandering in door ook stukken van zijn vriend Herman Teirlinck te programmeren, waaronder de legendarische productie 'De ekster op de galg' (1937). Door de economische crisis en de concurrentie van de film was de experimenteerperiode van korte duur en opteerden de programmakers al vlug opnieuw voor blijspelen en operettes om het publiek naar het theater te lokken. In 1948 sloot de KVS aan bij het Nationaal Toneel van België en werd het aanbod uitgebreid met producties van het Antwerpse en het Gentse stadstheater. Toen een brand in 1955 de zaal en het toneel vernielde, verhuisde het gezelschap tijdelijk naar de Beursschouwburg, waar het zich tevreden moest stellen met een veel kleiner toneel. Tone Brulin en Jo Dua maakten van de nood een deugd. De beperkte speelruimte dwong hen om nieuwe vormen uit te dokteren. Zo brachten ze het theater terug tot zijn essentie.

Het pand in de Lakensestraat werd na de brand onder handen genomen door R. Michiels en A. De Doncker, die met hun architecturale ingrepen de schouwburg het karakter gaven van een filmzaal.

Nieuwe schouwburg achter oude muren

In de jaren zeventig wordt een leegstaande garage aan de Arduinkaai, tegenover de zijgevel van de KVS, betrokken, om tegemoet te komen aan de wens van enkele regisseurs om op een kleiner speelveld experimentele producties te brengen. Het honderdjarige bestaan van de KVS in 1977 werd trouwens gevierd met een experimenteel theaterfestival dat georganiseerd werd door Hugo De Greef. De voorstellingen vonden plaats in de bestaande schouwburg, in een tent achter het gebouw en in het Garagetheater.

Amper twee jaar later, ter gelegenheid van de viering van 1000 jaar Brussel in 1979, ondergaat het interieur van de KVS een ingrijpende face-lift ten behoeve van 'De Blijde Intrede van Kristus in Brussel', een totaalspektakel van Johan Boonen en Marc Bober. Intussen knaagt de tand des tijds aan de historische schouwburg, die door gebrek aan onderhoud meer en meer begint te lijken op een spookgebouw. Franz Marijnen, die in 1993 de nieuwe intendant wordt van de KVS, beweegt hemel en aarde om de renovatie van het bouwvallige theater op gang te brengen. Wegens allerlei financiële en administratieve perikelen én omdat er ook architecturale knopen

De oorspronkelijke KVS

moeten worden doorgesneden, duurt het nog tot 1998 alvorens een begin wordt gemaakt met de restauratie- en renovatieplannen. Het KVS-gezelschap verhuist in 1999 voor de duur van de werkzaamheden naar de Bottelarij, een leegstaand industrieel complex in Sint-Jans-Molenbeek.

In oktober 2004 wordt op de plaats van het vroegere Garagetheater de 'Box' geopend, een zaal met 200 zitplaatsen.

Op 7 april l.l. werd eindelijk de totaal gerenoveerde schouwburg heropend. Van het oude gebouw zijn alleen de buitenmuren en de beschermde foyer overgebleven. Er werden twee nieuwe zalen gebouwd: 'Bol', een bolvormige grote zaal goed voor 500 plaatsen en 'Top', een polyvalente ruimte onder het glazen dak.

Dankzij de tentoonstelling 'Ruimte & Spel' die door het AMVB werd opgezet, kan de bezoeker alles aan de weet komen over het reilen en zeilen van de KVS sinds 1930.

Ludo Dosogne

Archief en Museum van het Vlaams leven te Brussel, Arduinkaai 28. Van 23 april tot 20 september. Dinsdag tot zaterdag van 10.00 tot 18.00. ☎ 02-512 42 81.

Bewogen Figuren (12/5 in Wezembeek-Oppem, Hoeilaart en Ternat)

VRIJDAG 12 MEI 2006

WEZEMBEEK-OPPEM, HOEILAART, TERNAT

GC de Kam, GC Felix Soehie, CC De Ploter 02-731 43 31
Beekstraat 172

Bewogen figurenfestival - wandelroute naar voorstellingen op drie plaatsen, voor kinderen en volwassenen, o.a. met handkunstenaar Lejo. Vertrekpunt is GC De Kam.

ZATERDAG 13 MEI

MACHELEN

Centrum 02-254 12 45
(Roos Verleyen)

Jaarlijkse bloemenmarkt

● 9.00-16.00

ZATERDAG 13 MEI

VILVOORDE

Eurovolleycenter 03-239 14 15
(Algemeen Dienstbureau)

Beneluxlaan 22

Je hoort erbij

AA Landdag 2006, www.landdag.be

● 10.00-17.00

13 EN 14 MEI

HOEILAART EN OVERIJSE

Diverse locaties 02-657 34 75
(GC de Bosuil)

Open atelierdag

op bezoek in de ateliers van plaatselijke kunstenaars

ZATERDAG 20 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

GC de Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67

Kinderatelier

'Speeltrommel' door Kleuterdienst Ratjetoe (4 tot 6 jaar) en 'Chinese illustraties' door Artforum (7 tot 10 jaar)

● 10.00 tot 12:00

Het zomerfestival Bruegel 06 laat Pieter Bruegel de Oude herleven. Van 12 mei tot 3 september staat in de rand en in Brussel een resem activiteiten op het programma, waaronder tentoonstellingen, wandelingen, uitstappen, fietstochten, lezingen, concerten, historische evocaties, spelen en dergelijke. Versassende stads- en plattelandslocaties gaan de confrontatie aan met Bruegels werk. Over de persoon van Bruegel en het doorlopende programma lees je meer op pagina 22. We zetten hier de andere evenementen voor deze maand op een rij.

Symposium 'Bruegel Revisited'
Symposium door het Lieven Gevaert Centre over, voor en door de Belgische actuele kunstscène. Verschillende

Bruegel 06 in mei

sprekers buigen zich in de voormiddag onder meer over deze vragen: kunnen we vandaag, zoals bij de 'Vlaamse Meesters' vroeger, spreken over een Belgische artistieke identiteit? Welke obstakels ondervinden Belgische kunstenaars op hun weg naar de internationale kunstscène? Hoe kan het beleid inspelen op deze problematiek? En welke rol hebben de media daarin? In de namiddag staan er workshops op het programma.

12 mei.
Auditorium van het kasteel van Bouchout, Nationale Plantentuin, Nieuwelaan 38, Meise.
Toegang: gratis.
Info en reservatie: 016-32 48 79 of rein.desle@arts.kuleuven.be.

Bruegel geëvoceerd
De tijdgeest van Bruegel wordt opgeroepen via diverse activiteiten in historische kostuums. Een wagenspel met toneeltjes, een verzinnebeelding van schilderijen door volksspelen, rijstapbedeling, drankjes en muziek dompelen het publiek onder in een unieke sfeer.

14 mei, vanaf 15.00
Binnenkoer van het Hof van Melijn, Melijndreef 6, 3080 Tervuren.

Openluchtmuseum 'Bruegel in het Pajottenland'
In de Pedevallei kun je langs 12 grote, kleurechte reproducties van landschappen van Pieter Bruegel de Oude wandelen. De wandeling duurt ca. 2 uur.

De VTB-VAB afdeling Schepdaal organiseert een gratis wandeling op 14 mei om 14.30.

14 mei, 14.30.
Toegang: gratis. Vertrekpunt: kerkje in Sint-Anna-Pede. Meer info: VTB-VAB afdeling Schepdaal, Hugo Broeckx, 02-569 55 34.

Zangers der groene waranden. Beelden van de literair-historische groene rand rond Brussel
Colloquium door het Studiecentrum Maurice Roelants. Specialisten van verschillende universiteiten behandelen uiteenlopende literair-historische thema's, die verwant zijn met de rand.

17 mei, van 9.30 tot 16.00.
Aula Katholieke Universiteit Brussel, Vrijheidslaan 17, 1081 Brussel (Koekelberg). Toegang: gratis

Historische evocatie
Gaasbeek, midden augustus 1567. In het kasteel maakt Lamoraal van Egmond, graaf van Gaasbeek, aanstalten om te vertrekken naar Tienen. Op het voorplein wordt een volksfeest gehouden, met volop eten en drinken, muziek, dans, volksspelen, jongleurs, steltenlopers enzovoort.

20 & 21 mei van 14.00 tot 20.00.
Kasteel van Gaasbeek, Kasteelstraat 40, Gaasbeek.
Toegang: € 5/€ 3, gratis voor -12.
Info (geen reservatie mogelijk): 02-454 87 54 of info@bruegel06.be.

Provelo

Deze fietstocht neemt je mee door Brussel met Bruegel als rode draad. Je ontdekt niet alleen het huis waar hij woonde maar ook een stukje Brusselse geschiedenis. Van daaruit gaat de tocht richting Sint-Anna-Pede in het Pajottenland waar Bruegel vaak kwam werken, tot in Gaasbeek.

21 mei, van 10.00 tot 16.00.
Toegang: € 12 p.p. zonder fiets, € 20 p.p., fiets inbegrepen.
Info en reservatie: 02-502 73 55, info@provelo.org of www.provelo.be.

Concerten van het blauwe uur – Zefiro Torna, 'L'Amant Vert'
Het ensemble Zefiro Torna maakte een selectie uit de 'Chansonniers' van Margaretha van Oostenrijk. Woordkunstenaar Karen Van Parys tracht de intermenselijke psychologie te doorgronden via Lemaires stoutmoedige Amant Vert en het literaire werk van Christine de Pisan en Anna Byns.

27 mei, om 20.00.
Kasteel van Gaasbeek, Kasteelstraat 40, Gaasbeek.
Toegang: € 12 (prijs zonder reductie).
Info en reservatie: 02-531 01 44 of kasteelvangaasbeek@vlaanderen.be

ALGEMENE INFORMATIE
Kasteel Groenendaal
Konijnestraat 172B
1602 Sint-Pieters-Leeuw
02-454 87 54
info@bruegel06.be
www.bruegel06.be

ZATERDAG 20 MEI OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
6de nacht van de druiventrollen
vanaf 15.00

DONDERDAG 25 MEI MEISE

Nationale plantentuin 02-260 09 70
Nieuwelaan 38

Dag van de biodiversiteit
gratis rondleiding rond droge gebieden
vanaf 14.00 en 15.00

25 TOT 28 MEI TERVUREN

Diverse locaties 02-769 20 81
(Toerisme Tervuren)

Artiestentoer: bezoek de ateliers van Tervuurse kunstenaars (o.m. Dirk Lefebure, Ward Lernout, Sytske Rummelink en Tine Daix)

VRIJDAG 26 MEI GRIMBERGEN

Volkssterrenwacht MIRA
Abdijstraat 22 02-269 12 80

Astroclub met Frank Deboosere:
alles is getal
vanaf 19.30

ZONDAG 28 MEI VILVOORDE

Grote Markt 02-255 46 45

Rommelmarkt vanaf 8.00-12.00

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 juni tot 4 juli 2006 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 1 mei a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactiedadres: **Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse**, met de vermelding **RandUit Agenda**. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand. Het cursusaanbod wordt mee geselecteerd door Arch'educ, het vroegere Vormingplus Halle-Vilvoorde. Info: www.archeduc.be

REDACTIE **Petra Goovaerts**.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van **Floris De Smedt**.

VORMGEVING **Mega.L.Una**, Brussel

DRUK **A. De Cuyper-Robberecht**, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaerts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Pieter Bruegel en de menselijke tekortkomingen

Zelf tekende hij - Pieter de Oude - als Bruegel. Zijn oudste zoon Pieter tekende Brueghel, met een h, en zijn jongste zoon Jan, ook de Fluwelen genoemd, zette de e voor de u en maakte er Breughel van. In hun tijd zal de burgerlijke stand wel niet de onverbiddelijke machine zijn geweest die ze nu is geworden, maar in de verschillende schrijfwijzen van dezelfde familienaam begint al het mysterie van Bruegel.

‘We weten eigenlijk erg weinig over de man die wij toch als onze Bruegel beschouwen’, zegt kunsthistoricus Hans Devisscher, de curator van het project Bruegel 06 dat deze zomer in de rand en Brussel wordt georganiseerd. ‘Zijn afkomst is onduidelijk. Is hij geboren bij Breda? In Bree? In Brogel of Kleine-Brogel? We weten het niet. We tasten niet alleen in het duister over zijn geboorteplaats, we weten al evenmin wanneer hij precies geboren is; vermoedelijk ergens tussen 1520 en 1525. Het staat vast dat hij naar Italië reisde, maar blijkens zijn werk was hij veel minder onder de indruk van de Italiaanse landschappen dan andere schilders van zijn generatie, op de Alpen na, want die verwerkte Bruegel wel in zijn schilderijen. We weten ook dat hij in Antwerpen en in Brussel heeft gewerkt en dat hij in 1569 in Brussel is gestorven en ergens in de Kapellekerk werd begraven, maar naar de precieze plaats hebben we het raden.’

Vlaamse schilderijen

Pieter Bruegel stierf dus vrij jong, nog voor hij vijftig was. Zijn zoon Pieter was toen drie jaar oud, zijn zoon Jan amper één jaar. Van enige rechtstreekse beïnvloeding op het vlak van schilderkunst of schildertechnieken tussen de vader en zijn zonen kan dus geen sprake zijn geweest. Wel bewaarde zijn weduwe een belangrijk gedeelte van zijn schildersmateriaal in hun huis aan de Hoogstraat in Brussel. ‘Dat was toen bij die schilders de gewoonte’, zegt Hans Devisscher. ‘Ook Rubens liet in zijn testament optekenen dat zijn materiaal moest worden bewaard tot zou blijken of zijn zonen of schoonzoon belangstelling voor de schilderkunst aan de dag zouden leggen, wat overigens niet het geval was.’

Eigenlijk weten we over Bruegel niet veel meer dan dat hij 41 (bekende en bewaarde) schilderijen maakte, en minstens 80 prenten. Dat oeuvre zinkt in het niet vergeleken met de productie van een Rubens, maar die werkte dan ook als patroon van een kleine onderneming, mét vaklui en leerjongens. Pieter Bruegel maakte zijn relatief kleine hoeveelheid schilderijen en prenten alleen, en in een tijdspanne van minder dan twee decennia. Wat maakt het werk van Bruegel dan zo belangrijk, en waarom is zijn personage bij het Vlaamse volk zo geliefd?

Hans Devisscher denkt dat het beeld van Bruegel in Vlaanderen sterk werd beïnvloed door het romantisme van de negentiende eeuw, met figuren als Tijn Uilenspiegel en

Lamme Goedzak, vrijheidshelden in de strijd tegen de Spaanse bezetter ten tijde van Bruegel. De Vlaamse volksmens herkende zich in zijn schilderijen, ook al omdat die zo toegankelijk, zo ‘Vlaams’ waren, zowel in het landschap (bijvoorbeeld de kerk van Sint-Anna-Pede) als in de behandelde onderwerpen zoals de Boerenbruiloft of de Boerendans. Je mag gerust stellen dat Vlaanderen Bruegel postuum heeft geadopteerd en geïnterpreteerd. Maar aan de hand van drie schilderijen - de Boerenbruiloft, de Brui-loftsdans, Dulle Griet - en de twee keer zeven prenten die

Bruegel vanuit verschillende invalshoeken

Hans Devisscher (47) is curator van het Bruegelproject Bruegel 06. Hij is doctor in de Kunstgeschiedenis (Gent) en werkt als zelfstandig kunsthistoricus. In 2004 was hij curator van de succes-

volle Rubens-tentoonstelling in Rijsel, dat jaar Europese Culturele Hoofdstad. Hij geldt als een specialist inzake Rubens en Bruegel.

Het Bruegelproject loopt van 12 mei tot 3 september 2006, op locaties in Brussel, Gaasbeek, Tervuren en Meise. Op 22 september wordt het zomerfestival afgesloten met een concert door het Huelgasensemble in de abdijkerk van Grimbergen. Het project omvat, naast een groot aantal randactiviteiten, vijf luiken: Bruegel imaginair (alle schilderijen van Bruegel aan de hand van hoogwaardige reproducties, in de Koninklijke Bibliotheek van Brussel); Bruegel geprent (een overzicht van Bruegels prentkunst, met authentiek werk, eveneens in de Koninklijke Bibliotheek); Bruegel en zijn tijd (een beeld van de samenleving in de zestiende eeuw, in het kasteel van Gaasbeek); Bruegel inspireert (een bloemlezing van kunstenaars die door Bruegel werden geïnspireerd, in het Hof van Melijn te Tervuren); en ten slotte Bruegel Revisited (hedendaagse kunstenaars over Bruegel, in het kasteel van Bouchout, Meise). Voor dit laatste project treedt Prof. Dr. Hilde Van Gelder op als curator. Het Bruegelproject is een initiatief van de vzw ‘de Rand’ in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant en met de steun van de Vlaamse Regering.

Voor meer informatie over het programma van Bruegel 06 kunt u terecht op tel. 02-454 87 54, e-mail info@bruegel06.be of op www.bruegel06.be

Pieter Bruegel de Oude, *De Dulle Griet*, ca. 1561/62, Antwerpen, Museum Mayer van den Bergh

bekend staan als 'Deugden en Ondeugden', schetst Hans Devisscher een meer genuanceerd beeld van 'onze Bruegel'.

Bandeloos leven

'Bruegel is in de eerste plaats een moraliserende schilder', zegt Devisscher. 'In zijn Boerenbruiloft klaagt hij de vraatzucht aan, het gebrek aan maat, en dat geldt ook voor de Bruiloftsdans. Hij verheerlijkt zijn onderwerpen niet. Hij oefent er, als een moralist, kritiek op uit.' Devisscher denkt dat die houding te maken had met de tegenstelling tussen stad en platteland, die in de 16de eeuw bijna absoluut was. Bruegel gold daarbij zonder enige twijfel als de stedeling die met enige bewondering, maar vooral met verwondering, naar het losbandige leven op het platteland keek. In de stad was alles streng gereguleerd. Op het platteland daarentegen ging het er primitiever aan toe en leefde men om te overleven, wat aanleiding gaf tot een obsessie voor eten en drinken. In de steden had men het moeilijk met het bandeloze leven op het platteland.

Aanwijzingen over 'de boodschap' van Bruegel vinden we ook bij de Dulle Griet, misschien wel zijn meest bekende werk (al dook dit pas in 1894 op een veiling in Stockholm op, en heeft men het schilderij in Vlaanderen gedurende eeuwen niet gezien!).

De Dulle Griet is een soort reuzin die gekleed als soldaat woest door een hellelandschap stormt. 'Sommigen zien in de Dulle Griet een verwijzing naar de chaos, anderen denken dat het schilderij de oorlog voorstelt, of ook nog dat Bruegel het niet had begrepen op bazige vrouwen. Dat is allemaal naast de kwestie', zegt kunsthistoricus Hans Devisscher. 'Dulle Griet draagt onder meer een mand waarin allerlei kostbare spullen zitten die ze geroofd heeft. Dat is een verwijzing naar de zonde van de hebzucht. Ze heeft ook eetgerei bij zich, wat wijst op vraatzucht en gulzigheid. Ze draagt een harnas, wat wil zeggen dat ze vlug kwaad wordt, dat ze 'vlug in het harnas zit'. Bruegel zinspeelt daarmee op de razernij als een van de zeven hoofdzonden.'

Complexe rebussen

Devisscher is ook gefascineerd door de figuur die centraal

op het schilderij staat, en die volgens hem minstens zo belangrijk is als de Dulle Griet.

'Het is een man die doorbuigt onder het gewicht van een schuit die hij op zijn rug torst. Daarin zitten verschillende mensen, waaronder een klein mannetje dat probeert een wereldbol te omvatten. Bruegel hekelt zo de hovaardij en verwijst naar het spreekwoord: 'het zijn dwazen die de wereld op hun schouders willen dragen'. Opvallend is ook het ei-vormige achterste van de man met de schuit waaruit hij met een grote soeplepel geld schept en waarmee

Bruegel de pilzucht aan de kaak stelt.'

Er staan veel andere personages op dit schilderij waarvan de symboliek ons niet meteen duidelijk is, maar volgens Hans Devisscher is dat typisch voor de sfeer van de tijd waarin Bruegel leefde. De geleerden van toen hielden van zulke moraliserende en complexe rebussen.

Ook uit ander werk van Bruegel komt het moraliseren naar voor, zelfs in de enkele religieus getinte werken die hij schilderde. Zo wordt in de Val van de Opstandige Engelen duidelijk de hovaardij op de korrel genomen, en ook de Val van Icarus kan moeilijk anders dan in deze zin worden geïnterpreteerd.

'Net als Jeroen Bosch was Bruegel een zwartkijker', zegt Hans Devisscher. 'Hij was ervan overtuigd dat het menselijk bedrijf zinloos was, en hij heeft de karakterzwakte van de menselijke soort goed getroffen. In die zin is Bruegel van alle tijden. Hij is universeel omdat hij blijft waarschuwen voor hovaardij, spil- en vraatzucht, en voor al die andere ondeugden die zo des mensen zijn.'

Guido Fonteyn

Bruegel Summer Festival

Staged from 12 May to 3 September 2006 at various locations in Brussels, Gaasbeek, Tervuren and Meise, the Bruegel event covers a whole host of fringe activities but the five main components are: Bruegel and his imaginative world (all Bruegel's paintings in the form of top-quality reproductions in the Royal Library in Brussels); Bruegel and his engravings (an overview of Bruegel's engravings with authentic examples, also in the Royal Library); Bruegel and his time (a look at 16th century society, at Gaasbeek Castle); Bruegel as an inspiration (a collection of artists who were inspired by Bruegel, in the Hof van Melijn, Tervuren); and, finally, Bruegel Revisited (contemporary artists and Bruegel, in Bouchout Castle, Meise). The Summer Festival draws to a close on 22 September with a concert performed by the Huelgas Ensemble in Grimbergen abbey church. The Bruegel project was devised by 'de Rand' (non-profit-making association) in cooperation with the Flemish Brabant province and with the support of the Government of Flanders.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De kleine en de grote schaal

Een volgende keer pak ik uit met tien goede redenen om in de rand te wonen, beloofde ik in de feesteditie van de tienjarige RandKrant. Maar omdat de ene kant van de rand de andere niet is, beperk ik me voor de gelegenheid tot mijn gezinsplek, de wijk Bakenbos in het gehucht Maleizen van de gemeente Overijse. Die kunt u dan vergelijken met uw plek, collega-randbewoner.

1. Grote, kleine of helemaal geen tuin, dat maakt hier niet uit. Wij hebben immers het Zoniënwood tot onze beschikking. Het is een flinke wandeling naar onze vrienden in Sint-Genesius-Rode, maar van achter het stationnetje van Groenendaal tot in hun straat kun je die wandeling maken zonder ook maar één auto te zien. Het verkeer op de Ring en andere autostrades horen doe je niet meer na decennia geluidgewenning.

2. Daar wil ik overigens geen doekjes om winden: de onmiddellijke nabijheid van verscheidene autostrades heeft haar voordelen. Je bent binnen de tien minuten goed en wel en snel vertrokken in alle richtingen, naar zee, naar Parijs en Amsterdam, naar Duitsland en Italië. En wil je het vliegtuig nemen, ben je zó in Zaventem. Daarom is ons tuinpad dan ook de eerste startbaan voor vlieg-reizen van vrienden en familieleden.

3. Dat Overijse geen treinstation heeft, brengt met zich mee dat onze treinreizen starten in La Hulpe, onze Waalse buurgemeente. In Vlaanderen een hoek omslaan om vanuit Wallonië naar Brussel te sporen, onze verplaatsingen kunnen niet Belgischer zijn. Dat zint mij zeer, en als ik dan in Nederland vertel dat ik 's morgens in een Waals stationnetje net over de taalgrens ben opgestapt, vinden ze daar mijn dagelijks leven bijzonder avontuurlijk.

4. De trein van La Hulpe brengt me om te beginnen naar Brussel. Instappen om 19u03, in Brussel Centraal uitstappen om 19u34, in de vlakbij gelegen Bozar een concert meemaken van bijvoorbeeld pianiste Marie João Pires, de trein terug nemen om 22.26 of na een glas after om 23.07. Zakt u liever een avondje uit voor de tv? Ik niet, en op een buiige zondag ga ik liever per metro naar een Brusselse filmzaal dan dat ik thuis een dvd bekijk.

5. De nabijheid van Brussel heeft van de rand voorstedelijk gebied gemaakt waar vooral wordt gewoond, goed wordt gewoond. Aan onze zuidoost- of Schuman-kant van de stad kunnen vooral de buitenlanders die voor de EU werken doen alsof ze thuis zijn. Het is hier dan ook niet langer dorps, iets wat ik toejuich en alleen bejaarde autochtonen betreuren. Waarbij ze dan even vergeten hoe ze in hun vuistje lachten toen ze hun gronden verkochten.

6. De mentaliteit van de mensen is hier ook niet langer dorps, provincialistisch, nationalistisch, een goede zaak, zo die mentaliteit niet helemaal in het tegenovergestelde vervalt, alleen maar individualistisch. Het samenleven verloopt hier trouwens vlot en beschaafd, stel ik vast bij het sporten, winkelen, tafelen, en in de cultuurcentra beleven we boeiende en genoeglijke reünies.

7. De druivenstreek, ook onze randkant, veranderde van landbouw- in woongebied zonder het stadium van industrialisering te moeten meemaken. Vandaar dat wij hier geen grote fabrieken hebben en niet worden beroerd door problemen van vervuiling, sanering, sluiting. We hebben wel grote villa's zat, en aan het meer van Genval (dat ook van Overijse is) een oord voor buitenverblijven. Met ook huurhuizen? Jazeker, goed dat de autochtonen niet verkopen.

8. De buitenlanders verblijven hier dikwijls tijdelijk. Ze sturen hun kinderen van meet af aan naar de internationale school, al kiezen Nederlanders soms voor de plaatselijke lagere school. Dat doen nu ook hoe langer hoe meer Franstalige Belgen die opvoedkundig vooruitziend zijn. Zo worden alle scholen hier internationaal en gemengd, maar blijven ze gespaard van de moeilijke opdracht ook multicultureel te zijn. Neem ons de opluchting niet kwalijk.

9. Onze kinderen gingen naar een gemeentelijk kleuterschooltje, dan naar zo'n plaatselijke lagere school met ook Nederlanders, daarna per bus en metro naar een Brussels atheneum. Ze leerden nooit het plaatselijk dialect spreken en leerden wel hun weg te vinden naar en in de grote stad. Achteraf bekeken maakt dat onze wijk Bakenbos tot een prima uitvalsbasis voor een zelfverzekerd leven, met zowel zin voor de grote als voor de kleine schaal.

10. En dan te bedenken dat alle goede redenen om in de zo aantrekkelijke en, toegegeven, comfortabele rand te wonen extra zouden gelden als dit gebied een gewoon mooi stukje Vlaanderen zou zijn, Brabants heuvelland, waar de politieke drieletterproblemen opgelost zouden zijn en de faciliteitencomplicaties afgeschaft.

Brigitte Raskin

Smeyberg anno 2005

van huizen en tuinen

FOTO: S. MILIEURAAD OVERIJSE

Smeyberg anno 2030

Een nieuw landschap voor Smeyberg en Koedal

Beide terreinen, met een oppervlakte van respectievelijk 60 en 26 hectaren, liggen volgens het gewestplan deels in natuurgebied, deels in biologisch waardevol agrarisch gebied. Toponymisch herinnert Smeyberg of 'Smeiersberch' (de berg van de meier), aan het 'bergveld' waarin de meier van Hoeilaart, die in vroegere tijden de hertog vertegenwoordigde en het hoofd van de politie en het gerecht was, zijn aandeel had. Koedaal (of Koedal) komt dan weer van Coudael of koude vallei. Een deel van het gebied is momenteel nog in gebruik als akker- en weiland, maar sommige stukken bevatten ook interessante kleine landschapselementen en soortrijke halfnatuurlijke graslanden.

Genoeg bos

Toen de Vlaamse overheid in 2003 eerst Smeyberg en later Koedal aankocht, veroorzaakte dat in beide gemeenten nogal wat commotie. Enerzijds waren de gemeentebesturen helemaal niet betrokken bij die aankoop en waren ze zelfs vooraf niet op de hoogte gebracht van de aankoopplannen. Bovendien rezen er ook heel wat vragen over het nut van die aankoop – het gaat om landbouwgebied dat ook als dusdanig op het gewestplan is ingekleurd en dus niet onmiddellijk 'bedreigd' was – over het feit dat de laatste landbouwer in Hoeilaart zou verdwijnen, en over de veel te hoge prijs die de Vlaamse overheid zou hebben betaald. Ten slotte en vooral bestond de vrees dat het hele gebied zou worden bebost waardoor het huidige halfopen weide- en akker-

Op 24 maart hebben de gemeentebesturen van Overijse en Hoeilaart en de Houtvesterij Groenendaal een protocol ondertekend voor de toekomstige inrichting van een nieuw parkboslandschap in Smeyberg en Koedal. Symbolisch werden ook de drie eerste bomen aangeplant bij het Hof te Smeyberghoeve in de Koedaalstraat in Hoeilaart.

landschap grotendeels zou verdwijnen. 'Het klopt dat de gemeente Hoeilaart in het begin heel kritisch heeft gereageerd,' zegt schepenen Van Assche. 'Wij hebben met het Zoniënwoud genoeg bos in Hoeilaart, of alleszins heel veel bos. Maar we hebben relatief weinig landschappen waar je de open ruimte

'We hebben in Hoeilaart relatief weinig landschappen waar je de open ruimte kunt ervaren'

kunt ervaren. Wij wilden dat die open ruimten te allen prijze bewaard bleven.' Er was uiteindelijk heel wat overleg met de beide gemeentebesturen en de Milieuraad van Overijse én uitleg op informatievergaderingen nodig, om de plooiën glad te strijken. 'Wij zijn dan ook blij dat in het protocol een langetermijnplanning voor het gebied

is opgenomen met duidelijke afspraken over de verschillende landschapstypes die er zullen komen,' aldus de Hoeilaartse schepenen Van Assche.

Vernieuwende aanpak

In dat protocol wordt met streefcijfers aangegeven hoe het landschap er zal uitzien in 2030. Daarbij wordt een evenwichtige verdeling gegarandeerd tussen open weiland met verspreide bomen en struiken, halfopen weiland met dicht struikgewas (struweel) en bos, hagen en houtwallen. In Smeyberg zou ongeveer 30% en in Koedal maximaal 45% bestaan uit bos, hagen en houtwallen.

'Het is dus absoluut niet de bedoeling om er een traditioneel besloten boslandschap van te maken,' zegt Patrick Huvenne van de Houtvesterij Groenendaal, die het gebied beheert. 'Het wordt integendeel een vorm van bosuitbreiding die complementair is aan het nabijgelegen Zoniënwoud, een aantrekkelijk en boeiend parkachtig landschap met veel open ruimte en met behoud van de belangrijke zichtassen.' Daarom zal er in plaats van beuk hoofdzakelijk linde, es, els, haagbeuk, kers enzovoort worden aangeplant, naast traditionele struiken zoals sleedoorn, meidoorn of kornoelje. 'Een nieuw landschap voor Koedal en Smeyberg' is een voor Vlaanderen erg vernieuwende aanpak om stap voor stap een aantrekkelijk nieuw landschap te creëren in een sterk verstedelijkte omgeving,' besluit Patrick Huvenne.

Paul Geerts

Het prilste bos van de rand groeit in Grimbergen

In aansluiting op de publicatie van het boek 'Natuurlijk Vlaams-Brabant' () dat vorig najaar verscheen en waarin een inventaris wordt opgemaakt van alle Vlaams-Brabantse natuurgebieden, brengt RandKrant in een reeks van acht afleveringen de interessantste natuurgebieden in de rand in kaart. Het kan daarbij zowel gaan over grote lappen grond als over petieterig kleine gebieden. Steeds staan de lokale natuurwaarden centraal. Het valt op dat er nog heel wat, veelal onbekende, pareltjes natuur zijn te vinden op een steenworp afstand van de grootstad Brussel. We geven u ook wandeltips om ze met eigen ogen te gaan bekijken.*

De eerste spadesteek om het eerste boompje van het Lintbos in de grond te stoppen, dateert inmiddels al van een kletsnatte novemberdag in 2003 en was het resultaat van een strijd die een tiental jaar lang de gemeentelijke gemoederen danig heeft beroerd. Inmiddels zijn de meeste wonden min of meer geheeld en is het woord aan de natuur.

Waar nu het Lintbos begint te groeien, vlogen ooit sportvliegtuigen over een immense grasvlakte van ongeveer hondertwintig hectare. Een politiek compromis reduceerde het vliegveld tot ongeveer vijftig hectare. Tot vandaag is de vliegclub nog aanwezig maar de opstijgroute ligt bijna negentig graden meer oostwaarts dan vroeger. De overige zeventig hectare zijn inmiddels zowat volledig aangeplant met bomen die het hier al zichtbaar naar hun zin hebben. Wie regelmatig een bezoek brengt aan deze plek zal zien hoe het prille bos verandert, welke planten- en diersoorten komen en gaan, welke bomen waar het best groeien ... Dat zie je nergens anders in Vlaanderen, toch niet op deze schaal. De verwachting is dat we pas binnen een honderdtal jaar van een echte bosbiotoop zullen kunnen spreken.

Drastische veranderingen

Vanuit ecologisch standpunt bekeken, is de overgang van een grasland naar een bos uitermate drastisch. De eerste biotoop is er een van lage begroeiing, wat een open landschap tot gevolg heeft. Een bos is per definitie een gesloten leefgemeenschap die mettertijd

een groen gordijn vormt, waardoor de wijde omgeving - die je nu wel nog om je heen ziet - aan de blik wordt onttrokken. Vogelsoorten als de kwartel, enkele soorten kiekendief, graspieper of veldleeuwerik zullen het hier dus niet lang meer uitzingen, want zij houden immers van eindeloze vergezichten en die zijn binnenkort onherroepelijk verdwenen. In hun plaats komen verschillende spechtsoorten, de boomklever en de bosuil. Toch zal dat nog even duren; pas als de bomen ouder worden, trekken ze genoeg insecten aan om voedsel te bieden voor vogels zoals spechten. In de plantenwereld is de verandering even drastisch. Typische graslandsoorten als duizendblad, peen of veldzuring houden het hier ook niet lang meer uit. Naarmate de boomkruinen zich sluiten, wordt de lichtinval op de bodem te klein en verdwijnen de lichtminnende planten. Maar vooraleer je de eerste onvervalste bosplanten zoals bosanemoon, grote keverorchis of eenbes tegenkomt, zullen we vele tientallen jaren verder zijn. Dat wil dus zeggen dat de soortenverandering heel geleidelijk gebeurt. Eerst verdwijnen de

FOTO: FILIP CLAESSENS

Vergezichten zijn binnenkort onherroepelijk verdwenen

grassen en de bloemplanten die ertussen groeien. Dan komen soorten als dagkoekoeksbloem, gele of witte dovenetel die in de nieuw geschapen overgangsbiootoop kunnen groeien. Pas veel later laten de typische bosplanten zich zien. Voor zover bekend heeft er op deze plaats nooit een bos gegroeid. Voordat dit gebied een zeventigtal jaar geleden

Der jüngste Wald in der Brüsseler Peripherie

Wo jetzt in Grimbergen der Lintwald zu wachsen anfängt, flogen je Sportflugzeuge über eine immense Grasfläche von etwa 120 ha af en ab. Durch einen politischen Kompromiss wurde der Flugplatz auf etwa fünfzig Hektar reduziert. Die übrigen siebzig Hektar sind inzwischen fast vollständig mit Bäumen bepflanzt, die hier offensichtlich gut gedeihen. Wer diese Stelle regelmäßig besucht, wird feststellen können, wie sich der junge Wald verändert, welche Pflanzen- und Tierarten kommen und gehen, wo sich welche Bäume am besten fühlen ... Das sieht man nirgendwo anders in Flandern, wenigstens nicht in diesem Ausmaß. Man geht allerdings davon aus, dass hier erst in einigen hundert Jahren von einem wirklichen Waldbiotop die Rede sein wird.

werd onteigend om er een vliegveld van te maken, lagen hier vruchtbare weiden en akkerlanden in een prachtig mozaïekpatroon bij elkaar. Ten behoeve van het vliegveld werden die gronden ingezaaid met grassen die een regelmatige maaibeurt kregen om een vlakke start- en landingsbaan te krijgen voor de vliegtuigen. Met de nieuwe bosaanplant zijn we dan ook aan de derde drastische bestemmingswijziging toe: het begon met akker en weide, ging over naar hooiland, om te eindigen in een bos. We mogen aannemen dat de eerstvolgende eeuw(en) geen verandering meer in die laatste bestemming komt. Het maatschappelijk draagvlak voor bos is nu toch wel erg groot, en naarmate deze bomen groeien zal de mens steeds minder geneigd zijn ze te rooien. Zo ontstaat een nieuwe stapsteen tussen de natuurrijke Maalbeekvallei en het historische Kattemeuter- en Gravenbos. Bosorganismen van allerlei slag zullen hier zeker wel bij varen, want het gebeurt in onze contreien nog maar zelden dat er ineens zo'n indrukwekkende nieuwe leefwereld bijkomt.

Spelende konijnen

Je kunt op het terrein van het prille Lintbos aangename wandelingen maken met (voorlopig nog) telkens nieuwe vergezichten, een wisselende vegetatie en verrassende hoekjes om steeds opnieuw te ontdekken. Van de zeventig hectare is ongeveer een vierde deel behouden als open grasland. Deze open plekken in het toekomstige bos zorgen met de opgroeiende bomen voor een afwisselend licht- en schaduwspel, dat tevens een belangrijke sturing geeft aan de heersende temperaturen. Op elk van deze schakeringen reageert de natuur anders. In de volle zon zie je onder meer klein hoefblad de lente aankondigen. Tussen de paarsblauwe hondsdrabbloemen

gaan de hommelmokinginnen in de lente op zoek naar een geschikte nestholte om een kolonie te stichten. In het midden van de grasvlakten spelen konijnen keer op keer het boek 'Waterschapsheuvel' na, zodat we ons perfect kunnen inleven in de familiale bekommernissen van deze sympathieke diertjes. Hier en daar liggen nog oude asfaltstroken van het voormalige vliegveld, die begroeid zijn met allerlei soorten mossen en korstmossen. De meeste andere organismen zijn gewoon niet in staat te groeien in deze letterlijk harde leefomstandigheden, want op geen enkel moment van het jaar is hier de nodige beschutting te vinden. In de winter gaat de gure wind als een razende tekeer, terwijl de zomerzon het asfalt opwarmt tot temperaturen boven vijftig graden. Op de uitgesproken schaduwplekken, aan de toekomstige bosranden, groeit nu nog het gewone dikkopmos samen met enkele taaie grassoorten die het niet zo op warmte begrepen hebben.

Nieuw leven

Met de nieuwe aanplant kiest de mens vooral voor afwisseling. De vele kilometers grenszone tussen echt bos en open grasland trekt heel wat nieuw leven aan. De typische vlindersoorten van open biotopen, zoals de verschillende witjes, zullen plaatsruimen voor onder meer gehakkelde aurelia, bont zandooijer, oranjepip, citroenvlinder

en atalanta. Tweevleugeligen als de gewone wolzwever zullen snel hun weg vinden naar de beschutte hoekjes waar ze hun eieren kunnen afzetten in nestplaatsen van verschillende soorten zweefvliegen.

Voor al dat leven bood het uitgestrekte grasland van vroeger geen geschikt leefmilieu. Maar vergis je niet. Hoewel wij gevoelsmatig meer 'respect' hebben voor een bos kan een grasland toch een hoge ecologische waarde hebben. Alleen was dat hier in het verleden niet echt het geval vanwege een vrij intensieve, jaarlijkse bemesting, waardoor grassen als grote vossenstaart en gestreepte witbol andere soorten overheersten. De grasvlakte van het voormalige vliegveld van Grimbergen was zeker geen staaltje van biodiversiteit in de omgeving. Die

Waar nu het Lintbos begint te groeien, vlogen ooit sportvliegtuigen over een immense grasvlakte van ongeveer 120 hectare

diversiteit had men wel kunnen creëren als men in de plaats van bos had gekozen voor een 'arm' en droog grasland. Dit biotooptype komt in Vlaanderen niet zoveel meer voor en verdiende dus een aanmoediging. Dat uiteindelijk toch voor een bos werd gekozen, werd mede ingegeven door de overweging om mogelijke toekomstige vliegplannen hier definitief onmogelijk te maken.

Herman Dierickx

Herman Dierickx & Marc Sloommaekers
Natuurlijk Vlaams-Brabant - Alle natuurgebieden van de provincie, Uitg. Lannoo & Provincie Vlaams-Brabant, 2005,
ISBN 90 209 6056 3, 24,95 euro

HET LINTBOS PRAKTISCH

Je kunt het Lintbos het best bereiken langs de Diegemput (straat), waar een speelbos en een parking zijn aangelegd. Deze straat ligt vlakbij de Humbeeksesteenweg, de Poddegemstraat en de Oyenbrugstraat en op een steenworp van de Verbrande Brug over het kanaal Brussel-Zeeschelde.

Het openbaar vervoer naar het Lintbos is niet echt optimaal. De beste verbinding is die vanaf het treinstation van Vilvoorde, waar je bus 261 naar Londerzeel kunt nemen. Na minder dan een kwartier kun je afstappen aan halte 'Vliegveld'. Jammer genoeg rijdt die bus niet op zondag. Meer informatie op www.delijn.be of op 070-22 02 00. Met de fiets lukt het ongetwijfeld een stuk beter, want er liggen heel wat fietsroutes in de onmiddellijke omgeving van het Lintbos. Je kunt een folder aanvragen op de toeristische dienst van de gemeente Grimbergen. Die bevindt zich in de Gemeentewinkel, Prinsenstraat 22, tel. 02-260 12 99. Uiteraard geeft de website www.grimbergen.be ook heel wat nuttige informatie.

FOTO'S: FILIP CLAESSENS

Fajita's de los Vilvoorde

Vorige maand was het precies tien jaar geleden dat Corinne Jacobs en Bart Petitjean de sleur van het alledaagse beu waren en besloten een bar te openen. Corinne is autodidact. Ze leerde de Mexicaanse keuken kennen tijdens hun reizen naar het Midden-Amerikaanse land. 'Ik vind de keuken echt heerlijk en ben zelf beginnen experimenteren,' vertelt ze. 'Onze zaak is langzaam gegroeid. Eerst waren we alleen een café waar je ook enkele versnaperingen kon krijgen. Geleidelijk hebben we de kaart uitgebreid. Eerst spaghetti en chili con carne, later hebben we resoluut voor de Mexicaanse keuken gekozen.'

Trouw aan de omgeving

Fajita's zijn de specialiteit van het huis. Op de papieren onderleggers op tafel wordt uitgelegd hoe je ze moet opvullen en dichtvouwen. Het water komt helemaal in onze mond als de sissende pannetjes voor onze neus worden gezet. De warme tortilla's vullen we op met de kip, bereid in een lekkere tomatensaus. De guacamole erbij, zure room erop, nog even besprenkelen met kaas en dan maar genieten ... heerlijk. 'Op dit moment zijn de fajita's met kip iets minder populair vanwege de vogelgriep,' vertelt Corinne. 'De fajita's met paardenvlees daarentegen zijn wel populair.' Paardenvlees? 'Ja, we wilden toch een beetje trouw blijven aan onze omgeving, dus besloten we het ook op het menu te zetten. En we zijn zelf verbaasd over de populariteit.'

Een gerecht dat we niet kennen, is de

Heil aan de GPS! Dankzij die briljante uitvinding rijden we nooit meer verloren als we de 'Cantina Caramba' in Vilvoorde opzoeken. Dit Mexicaanse café/restaurant ligt verdoken in één van de vele woonwijken van de randgemeente. De rit ernaartoe is al een kleine expeditie op zich. En dat vakantiegevoel wordt nog versterkt als je de wereld van 'de Caramba' binnenstapt.

Pozole, een Mexicaans stoofpotje op basis van maïs (€ 6,20). Andere typische gerechten die op het menu staan, zijn de enchilada's en chili con carne. Ook het vermelden waard, zijn de cheesepoppers (pepers verwerkt in kaaskroketjes) en de bondiga's (pikante balletjes), die je als voorgerecht of als hapje kunt bestellen.

Ontspannen sfeer

Het koppel gaat geregeld terug naar Mexico. 'Vorig jaar zijn we er nog geweest. We hebben er echt ons hart verloren. Er is niets heerlijkers dan door steden en dorpjes te kuieren en te proeven van de vele gerechten die in kraampjes langs de kant van de weg worden aangeboden. Zo leren we weer nieuwe dingen kennen die ik soms uitprobeer in mijn eigen keuken.' Maar het is niet alleen het eten dat het land zo aantrekkelijk maakt. 'Bij ons is het leven altijd zo jachtig

Als de mensen na tien minuten hun eten nog niet hebben, worden ze al ongeduldig. In Mexico is het leven veel minder gejaagd. Er hangt altijd een ontspannen sfeer en daar streven we ook naar in de 'Caramba'. Het gaat er hier heel gemoedelijk aan toe.' Daar zitten waarschijnlijk ook de overheerlijke cocktails voor iets tussen. Het is moeilijk kiezen uit de uitgebreide lijst. Wij opteren dan maar voor de traditionele Margarita (€ 4,50) en dromen van witte stranden en een blauwe zee. Ook het interieur versterkt die exotische gedachten. Leuke rekvisieten en vrolijke muurschilderingen helpen het slechte weer buiten te vergeten.

Mond-tot-mondreclame

'We zitten hier inderdaad ver van het centrum van Vilvoorde', beaamt Corinne, 'maar we besloten het er toch op te wagen. Uiteindelijk zijn we geen gewoon café waar je eens een pintje komt drinken. Door het Mexicaanse thema en de wereldmuziek die we hier draaien, hebben we toch vrij vlug een vast cliënteel opgebouwd. En dat alleen door mond-tot-mondreclame. Kan het nog mooier?'

'Cantina Caramba' is open van donderdag tot en met zaterdag. Op de andere dagen kun je het restaurant afhuren voor feestjes.

Veronique Verlinden

Cantina Caramba
02-251 52 00
Olmstraat 129
1800 VILVOORDE

Daar is de kermiskoers weer

Deze maand wordt in het centrum van Grimbergen de eerste manche van de Randcriteriums gereden, een reeks wielervedstrijden in verschillende gemeenten in de rand. De Vlaamse wielerbond wil met het initiatief de koers opnieuw naar de straten van de dorpskernen brengen.

De lokale wielervedstrijden kregen het de voorbije decennia hard te verduren; sinds het eind van de jaren zestig is immers zowat twee derde van de plaatselijke wedstrijden verdwenen. De Vlaams-Brabantse afdeling van de Vlaamse Wielerbond wil het tij nu proberen te keren en met de Randcriteriums het wielrennen opnieuw terugbrengen naar de dorpen en wijken in de rand. 'De problematiek beperkt zich zeker niet tot de rand rond Brussel. Ook in gemeenten rond andere grote steden, waar het verenigingsleven minder sterk is, zijn de voorbije jaren heel wat lokale wielervedstrijden een langzame dood gestorven. Een van de belangrijkste oorzaken is het toenemende autoverkeer vanaf de jaren zestig, waardoor het organiseren van een koers in de dorpskernen een hachelijke onderneming werd. Eind jaren zestig kwam er daarom een strikte reglementering op het organiseren van wielervedstrijden. De organisatoren moesten onder meer zorgen voor allerlei verzekeringen en een uitgebreide begeleiding van de koers', legt Johan Van Win van de Wielerbond Vlaanderen afdeling Vlaams-Brabant uit. 'Door die strenge maar noodzakelijke reglementeringen haakten heel wat wielerverenigingen en andere organisatoren van plaatselijke wielervedstrijden af. De grotere wedstrijden hielden stand, maar de echte lokale 'kermiskoersen' verdwenen.'

Tien wedstrijden in tien gemeenten

De Vlaams-Brabantse afdeling van de Wielerbond wil met de nieuwe Randcriteriums de lokale wielervedstrijden nieuw leven inblazen. 'De Randcrite-

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Heel wat lokale wielervedstrijden stierven de voorbije jaren een langzame dood

riums vormen een geheel van tien wedstrijden in verschillende gemeenten in de rand, waaronder Grimbergen, Tervuren, Wemmel, Dilbeek, Hoeilaart, Beersel, Zaventem en Machelen. Het gaat om wedstrijden met een omloop die volledig verkeersvrij is en ze worden bij voorkeur in de straten van de dorpskern gereden.

'De kermiskoers is een typisch Vlaams product en dat mag niet verdwijnen in de rand'

Doordat het parcours maar een paar kilometer lang is, vermijden we gevaarlijke situaties en een verkeerschaos. Dat maakt het voor de gemeenten en de plaatselijke wielerverenigingen meteen een stuk haalbaarder om de koers opnieuw naar hun dorpskern te brengen', aldus Johan Van Win. De Vlaams-Brabantse afdeling van de Wielerbond heeft voor dit initiatief financiële steun gekregen van de Vlaamse Gemeenschap. 'Dat bedrag verdelen we onder de organiserende verenigingen of gemeenten. Op die manier wordt het voor hen ook financieel een stuk gemakkelijker.'

Regelmatigheidsklassement

Met de Randcriteriums richt de Wielerbond zich niet tot professionele

renners of ploegen, maar tot amateur-wielrenners vanaf 19 jaar. 'Aan renners is er zeker geen gebrek', zegt Johan Van Win. 'Om zoveel mogelijk sportievelingen te bereiken, wordt het inschrijvingsgeld heel laag gehouden. In elk van de tien Randcriteriums valt er prijzengeld te verdienen. Daarnaast wordt gewerkt met een regelmatigheidsklassement over het geheel van de wedstrijden, waaraan ook een geldprijs is verbonden.' In een aantal gemeenten zullen de Randcriteriums ongetwijfeld voor een echte heropleving van de 'kermiskoers' zorgen, omdat de wielervedstrijd samenvalt met een lokale festiviteit of kermis. 'Een wielervedstrijd geeft een stukje meerwaarde aan de feestelijkheden. De kermiskoers is een typisch Vlaams product en dat mag niet verdwijnen in de rand. Dankzij de Randcriteriums wordt bijvoorbeeld dit jaar in Tervuren opnieuw de Jaarmarktprijs gereden. Die lokale wielervedstrijd verdween een tiental jaar geleden van de kalender, maar de geschiedenis ervan gaat terug tot meer dan vijftig jaar geleden. Zulke tradities mogen niet verloren gaan en daar willen we samen met de organisatoren voor zorgen', besluit Johan Van Win.

Tina Deneyer

De eerste manche van de Randcriteriums wordt gereden op 15 mei in Grimbergen. Meer info over de Randcriteriums vindt u op www.wielerbondvlaanderen.be

Edward & Antoine

"De Bruegelschat"

OP 12 MEI GAAT BRUEGEL OG VAN START. EEN ZOMERFESTIVAL MET TENTOONSTELLINGEN, WANDELINGEN, UITSTAPPEN, FIETSTOCHTEN, LEZINGEN, CONCERTEN, HISTORISCHE EVOCATIES, SPELEN, EN NOG VEEL MEER.

HET SCHENKT MIJ GROOT GENOEGEN DAT U AANWEZIG KAN ZIJN OP MIJN VERJAARDAGSFESTIJE. HEER BRUEGEL.

... IK HOOP DAT U MIJN FORTRETTEKENING DIE IK BIJ U BESTELD HAD NIET VERGETEN BENT...

"HIPS" KALM, KALM, LAMORAAL, STRAKS VERLIES JE JE HOOFD NOG. "HIPS"... IK HEB JE TEKENING ERGENS VERSTOPT. DE VINDER KRIJGT VAN MIJ EEN SCHILDERIJ!

3 UUR LATER...

BRUEGEL, KALF, WAAR HEB JE DIE TEKENING ERGENS VERSTOPT? WE HEBBEN OVERAL GEZOCHT!

EUM, IK WEET HET ECHT NIET MEER. IK HEB EEN BEETJE TEVEEL GEDRONKEN VREES IK.

446 JAAR LATER.

HE, KIJK WAT IK GEVONDEN HEB IN DIT OUD ARCHIEF! EEN VERHAAL OVER BRUEGEL IN HET KASTEEL VAN GAASBEEK.

NAAR VERLUIDT IS DE TEKENING NOOIT TERUGGEVONDEN

WE HOUDEN DIT BETER STIL. IK KEN EEN PAAR DETECTIVES DIE VOLGENS HUN WEBSITE GETRAIND ZIJN IN HET OPSPOREN VAN KUNSTWERKEN.

WAT ZEGT U? EEN VERLOREN KUNSTWERK IN HET KASTEEL VAN GAASBEEK? WE KOMEN ONMIDDELLIJK!

Google
Agnes van der
Wolff
Wolff van Gaasbeek

WOW, VEEL VOLK VOOR EEN MAANDAGAVOND.

Cornélie Oorthuys en Els Nijssen

Studeren, werken, wonen in het buitenland is in. De organisatie AFS beseft het nut van culturele uitwisseling al lang. Ze begeleidt jongeren die na hun middelbare studies een ander stukje wereld willen verkennen. Vlaamse tieners trekken voor een jaar naar het buitenland, buitenlandse tieners proeven 'van bij ons'.

Els Nijssen en Cornélie Oorthuys zetten zich als vrijwilligers in voor AFS in de regio Brussel-Halle-Vilvoorde. 'We houden ons bezig met gastgezinnen die buitenlandse studenten opvangen en met ouders van Vlaamse jongeren die een jaar wegtrekken', legt Cornélie uit. 'In de loop van het schooljaar krijgen we dossiers van leerlingen over heel de wereld die naar hier willen komen. Tegelijk zoeken we plaatselijke gezinnen die interesse hebben om zo'n wereldkind in huis te nemen. We leggen de dossiers naast elkaar en proberen mensen bij elkaar te brengen van wie we denken dat het tussen hen zal klikken.'

Deel van het gezin

'Elk kandidaat-gastgezin krijgt van ons een genuanceerd beeld van wat het kan verwachten', vertelt Cornélie. 'Het gaat tenslotte niet om producten, maar om jonge mensen met eigen gewoonten, een eigen karakter en nu

Een logé die geen week maar een jaar blijft

en dan kuren, zoals alle tieners wel eens hebben.' Het gebeurt dat een bepaalde student niet bij een gezin past en in de loop van het jaar een ander onderkomen krijgt. 'Maar doorgaans zijn de reacties positief. Je kunt je niet voorstellen hoeveel je van elkaar leert. Er gaat een nieuwe manier van denken en doen voor je open.' Cornélie had achtereenvolgens een Peruaanse en een Canadese jongen en een Amerikaans meisje in huis. 'Ze hadden alle drie een compleet verschillende persoonlijkheid en hebben ons telkens op een andere manier de ogen geopend.' Als je zo'n jongere in je huis wil opnemen, is het belangrijk dat alle gezinsleden het met de beslissing eens zijn. 'Het gaat niet om een logé die na een week weer weg is, hè', benadrukt Els. 'Het vergt hoe dan ook een zekere inzet van alle huisgenoten.' De gaststudent maakt tijdens zijn verblijf echt deel uit van de familie. 'De jongere gaat elke dag naar school, leert Nederlands, doet examens, helpt na het eten mee met de afwas en ruimt zijn eigen kamer op.'

Open blik

Bekrompenheid past absoluut niet in het AFS-plaatje. 'Of je nu zelf naar het buitenland gaat of je haalt een stukje buitenland bij je binnen, je blik op andere culturen opent zich sowieso', zegt Els. 'Mijn dochter verbleef vorig jaar bij een Maleisisch moslimgezin in een klein stadje. Westerse kleren zag

je er niet. Sluiers hoefden niet, maar iedereen droeg er wel van die typische wijde, lange jurken. Ze voelde zich er gewoon niet comfortabel in een spijkerbroek en t-shirt en dus heeft ze zich snel wat 'lokale' kledij aangeschaft. Het gekke is dat ze die jurken na verloop van tijd zelfs mooi begon te vinden. Ze heeft er nu een kast vol van. De multiculturele interesse gaat er ook niet meer uit. Ze volgt het wereldnieuws op de voet en kijkt er met heel andere ogen naar dan voordien.'

Kandidaat-gastgezinnen

In augustus komen er opnieuw veertien 16- tot 18-jarigen naar de regio afgezakt. 'Binnenkort zullen we hen elk aan een plaatselijk gezin toewijzen. Geïnteresseerden kunnen zich nog altijd aanmelden.' Toch zouden Els en Cornélie niet iedereen aanraden om zich onbesuisd in zo'n 'buitenlands avontuur' te storten. 'Zo'n verblijf heeft vanzelfsprekend een invloed op je gezin. Dat moet je beseffen én willen accepteren. Als je angstvallig alles wil houden zoals het was, zal het waarschijnlijk mislopen. Maar als je nieuwsgierig bent naar andere culturen en ervoor openstaat, zou ik zeggen: grijp je kans.'

Ines Minten

MEER WETEN?

www.afsvlaanderen.be, 015-79 50 10 (algemeen nummer) of 02-770 47 84 (Cornélie Oorthuys).

Enfants du monde à Bruxelles et dans la périphérie

L'organisation AFS accompagne des jeunes qui souhaitent partir à la découverte du monde après leurs études secondaires. Des jeunes Flamands partent à l'étranger pour un an, tandis que des adolescents étrangers viennent s'immerger dans « la vie de chez nous ». Els Nijssen et Cornélie Oorthuys travaillent comme volontaires pour AFS dans la région Bruxelles-Hal-Vilvorde. 'Dans le courant de l'année scolaire, nous recevons des dossiers d'élèves du monde entier qui veulent venir étudier en Belgique', nous explique Cornélie. 'Dans un même temps, nous cherchons des familles belges qui sont disposées à accueillir un de ces enfants du monde. Nous comparons les dossiers et nous essayons de rassembler les jeunes et les familles dont nous pensons qu'ils vont bien s'entendre.'